

การวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษ
ผ่านภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์

สาวิตรี อานมณี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มกราคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ สาวิตรี อานมณี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.สุชาติ รัตนวานิชย์พันธ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพา เทพอักษรพงศ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุช ปัญญาไพโรจน์)

.....กรรมการ
(ดร.ดวงทอง สรประเสริฐ)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บุญเกิด)

วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.สุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ และมีความรู้ความเข้าใจในการทำงานวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบล ธเนศชัยคุปต์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กรุณาให้ความรู้และคำปรึกษา ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ แนะนำแก้ไขในส่วนบกพร่องในงานวิจัยนี้

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ นางสาวอรพรรณ สภาพศรี นางสาวนันท์วัน ระหงส์ และนางสาวสิตา จันทร์สด ที่ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อบรรทม คุณแม่สาคร อานมณี ที่คอยเป็นกำลังใจ ให้การสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาของผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์จากผลวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแต่บุพการี บูรพาจารย์ และผู้ที่มีพระคุณทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และสามารถประสบความสำเร็จได้ทุกวันนี้

สาวตรี อานมณี

55910399: สาขา: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

คำสำคัญ: การละเมิดหลัก/ หลักการความร่วมมือ/ การสนทนา/ ภาษาอังกฤษ/ ภาพยนตร์เรื่องสั้น/
สิงคโปร์

สารบัญ: การวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนา
ภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ (AN ANALYSIS OF MAXIM VIOLATION IN
ENGLISH CONVERSATIONS THROUGH SINGAPOREAN SHORT FILMS) อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์: สุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์, Ph.D., 78 หน้า. ปี พ.ศ. 2561

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ ศึกษาการไม่ปฏิบัติหลักการความร่วมมือการสนทนาผ่าน
ภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ จำนวนทั้งหมด 6 เรื่อง โดยแบ่งประเภทของการละเมิดออกเป็นสองประเภท
และอีกสี่ด้าน คือ การละเมิดหลัก (Violating the maxim) และ การละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the
maxim) โดยการละเมิดหลักทั้ง 2 ประเภทประกอบด้วย หลักด้านคุณภาพ หลักด้านปริมาณ หลักด้าน
ความสัมพันธ์ และหลักด้านวิธีการข้อมูลที่ศึกษาเป็นบทสนทนาภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์เรื่องสั้น
สิงคโปร์ จำนวน 6 เรื่อง 78 บทสนทนา การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์ความถี่ และ
ค่าร้อยละ รวมทั้งการอธิบายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบการไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาของตัวละครทั้งสอง
ประเภทได้แก่ การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย

2. ประเภทของการละเมิดหลัก (Violating the maxim) ของตัวละครที่พบมากที่สุดได้แก่
การละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ (Maxim of relation) คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ การละเมิด
หลักด้านคุณภาพ (Maxim of quality) คิดเป็นร้อยละ 22.22 และการละเมิดหลักด้านวิธีการ (Maxim of
manner) คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ ทั้งนี้ไม่พบการละเมิดหลักด้านปริมาณ (Maxim of quantity)

3. ประเภทของการละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) ที่พบมากที่สุดได้แก่ การ
ละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ (Maxim of quality) คิดเป็นร้อยละ 57.97 รองลงมาพบการละเมิด
แบบมีนัยในด้านปริมาณ (Maxim of quantity) คิดเป็นร้อยละ 24.64 และการละเมิดแบบมีนัยด้าน
ความสัมพันธ์ (Maxim of relation) คิดเป็นร้อยละ 15.94 สุดท้ายคือ การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านวิธีการ
(Maxim of manner) คิดเป็นร้อยละ 1.45 ผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่าการละเมิดหลัก และการละเมิด
หลักแบบมีนัย ขึ้นอยู่กับความตั้งใจ อุปนิสัยและลักษณะของผู้พูดเป็นสำคัญ

4. เมื่อเปรียบเทียบประเภทของการละเมิดหลัก (Violating the maxim) และ การละเมิด
หลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) พบว่า มีการละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim)
มากกว่าการละเมิดหลัก (Violating the maxim)

55910399: MAJOR: ENGLISH FOR COMMUNICATION; M.A (ENGLISH FOR COMMUNICATION)

KEYWORDS: MAXIM VIOLATION/ CONVERSATIONS/ ENGLISH/ SINGAPOREAN SHORT FILMS

SAWITREE ARNMANEE: AN ANALYSIS OF MAXIM VIOLATION IN ENGLISH CONVERSATIONS THROUGH SINGAPOREAN SHORT FILMS. ADVISORS: SUCHADA RATTANAWANITPUN, Ph. D., 78 P. 2018.

The purpose of the study was to validate a principle of conversation, the “Cooperative Principle” proposed by British linguist H.P. Grice, especially in terms of violating the maxim and flouting the maxim which are the basic aspects of implicit meanings. The main objective of this study was to determine what types of conversational maxims were violated and flouted by different characters in English conversations. The data were analyzed based on the transcription of English conversations in six selected Singapore films. The descriptive analyses, together with the statistical test, including frequency and percentage, were used to analyze the collected data. The results of the study were as follows:

1. It was shown that both violation of the maxims and flouting of the maxims were found in the English conversations in six selected Singaporean films.
2. Regarding the violation of the maxims, it was found that the maxim of relation was violated the most (66.67%), followed by the maxim of quantity (22.22 %), and the maxim of manner (11.11 %), respectively. However, no violation of the maxim of quantity was found.
3. With reference to flouting of the maxims, the result of the study showed that the maxim of quantity was flouted most often (57.97 %), followed by the maxim of quality (24.64 %), the maxim of relating (24.64 %) , and the maxim of manner (1.14 %), respectively. These results suggest that the violation of maxims and the use of flouts have to do mainly with the intention and different personalities of the speakers.
4. Compared to the violation of the maxim, flouting of the maxim was found at a higher percentage.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
คำถามการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การศึกษาวิจัยปฏิบัติศาสตร์	6
ความเกี่ยวข้องระหว่างบริบทกับวิจัยปฏิบัติศาสตร์	8
ทฤษฎีหลักการความร่วมมือ (Cooperative principle)	9
การชี้บ่งเป็นนัย (Implicature)	16
ลักษณะการใช้ภาษาของชาวสิงคโปร์	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	25
4 ผลการวิจัย	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนา ประเภทการละเมิด	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนา ประเภทการละเมิดหลักแบบมีนัย	30
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าร้อยละการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการ สนทนา ระหว่างการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย	35
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	36
สรุปผลการวิจัย	36
อภิปรายผลการวิจัย	36
ข้อเสนอแนะ	40
บรรณานุกรม	41
ภาคผนวก	44
ภาคผนวก ก	45
ภาคผนวก ข	48
ภาคผนวก ค	55
ประวัติย่อของผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ค่าความถี่และร้อยละของการไม่ปฏิบัติตามหลักการสนทนาประเภทการละเมิดหลัก 28
2	ค่าความถี่และร้อยละของการไม่ปฏิบัติหลักการสนทนาประเภท การละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim)..... 30
3	การเปรียบเทียบผลรวมร้อยละการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาระหว่างการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย..... 35
4	เกณฑ์การวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติความร่วมมือสนทนา 49
5	การละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ (Violating the maxim of relation)..... 56
6	การละเมิดหลักด้านคุณภาพ (Violating the maxim of quality) 57
7	การละเมิดหลักด้านวิธีการ (Violating the maxim of manner) 60
8	การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านปริมาณ (Flouting the maxim of quantity) 61
9	การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ (Flouting the maxim of quality)..... 70
10	การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์ (Flouting the maxim of relation) 73
11	การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านวิธีการ (Flouting the maxim of manner)..... 77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในชีวิตประจำวัน การสร้างปฏิสัมพันธ์ผ่านบทสนทนากับบุคคลรอบข้างเกิดขึ้นเป็นปกติ ซึ่งผู้พูดและผู้ฟังต้องเข้าใจสารที่สื่อออกมาร่วมกัน จึงสามารถนับว่าการสนทนาครั้งนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่ง Paul H. Grice ได้ศึกษาด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์และเสนอแนวคิดเรื่อง “หลักการความร่วมมือในการสนทนา (Cooperative principle) ซึ่งถือเป็นข้อควรปฏิบัติพื้นฐาน และเป็นหลักเกณฑ์ซึ่งช่วยให้ผู้สนทนาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการสนทนาได้ แต่เนื่องด้วยการสนทนาในชีวิตจริงยังคงมีความซับซ้อนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ความรู้ภูมิหลัง (Background knowledge) การเข้าใจบริบทที่เกี่ยวข้องของผู้พูดกับผู้ฟัง และสภาพแวดล้อมขณะสนทนา ศาสนา วัฒนธรรม การวิเคราะห์เพื่อความเข้าใจจึงสามารถกระทำได้โดยยาก เนื่องจากการสนทนาในชีวิตประจำวันอาจไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจความหมายที่แท้จริงของผู้พูดได้

Grice (1975) จึงเสนอแนวคิดเรื่อง “การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนา (Maxim violation)” โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การละเมิดหลัก (Violating the maxim) คือ ปรากฏการณ์ทางภาษาศาสตร์ ซึ่งผู้พูดพยายามส่งสาร โดยมีเจตนาทำให้เกิดความเข้าใจผิด หรือเพื่อไม่ให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองพูด โดยอาจไม่บอกความจริงทั้งหมด ในขณะที่การละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) นั้น ผู้พูดต้องการให้ผู้สนทนาพยายามคิด และหาความหมายที่แท้จริง และให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายโดยการตีความ หากผู้สนทนาไม่สามารถตีความหรือไม่เข้าใจความหมายได้ ย่อมส่งผลให้ไม่เข้าใจสาร และการสนทนาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ แนวคิดเรื่องการละเมิดหลักการสนทนา นับเป็นหลักการที่มุ่งเน้นการตีความของคำพูดในการติดต่อสื่อสาร ทั้งในเชิงความหมายตรง (Explicit meaning) และความหมายเป็นนัย (Implicit meaning) ในการสื่อสาร

ยิ่งไปกว่านั้น ผู้วิจัยยังเล็งเห็นถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียนชาวไทยในฐานะพลเมืองอาเซียน (ASEAN citizenship) ซึ่งจำเป็นต้องมีความรู้ และความเข้าใจพื้นฐาน และเพื่อการสนทนา และการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ดังนั้นเครื่องมือสากล เปรียบเสมือนอาวุธสำคัญของประชากรในแต่ละประเทศ ที่แตกต่างกันด้วยเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ นั่นคือ “ภาษา” และภาษาที่ได้รับการยอมรับให้เป็นภาษากลางของ

โลก คือ ภาษาอังกฤษ

เมื่อกล่าวถึงศักยภาพในการผลักดันให้ประชากรในประเทศสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สาธารณรัฐสิงคโปร์นับว่าเป็นประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ดังผลสำรวจดัชนีวัดระดับการพูดภาษาอังกฤษของประเทศในเอเชียและระดับโลก จากการจัดลำดับของ EF English Proficiency Index ในปี 2560 ประเทศที่มีระดับการพูดภาษาอังกฤษดีที่สุดคือ สาธารณรัฐสิงคโปร์ คิดเป็นคะแนน 66.03 คะแนนและใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเป็นอันดับห้าของโลก (English proficiency index, 2017) อีกทั้งความสัมพันธ์ด้านการสนับสนุนการค้าและการท่องเที่ยวระหว่างไทย ถือเป็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความแน่นแฟ้น ดังนั้นความสำคัญในการรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันที่ง่ายที่สุดประการหนึ่งคือ การใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสาร ให้เข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร นอกจากนั้นการสนทนากับชาวสิงคโปร์หรือการเจรจาทางธุรกิจควรสังเกตอากัปกริยาของกลุ่มสนทนา เพราะชาวสิงคโปร์มักไม่สื่อสารออกมาตรง ๆ โดยเฉพาะเมื่อไม่เห็นด้วย และหากไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฝ่ายตรงข้ามหรือผู้ที่ตำแหน่งสูงกว่าให้ปฏิเสธอย่างสุภาพ (ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียนกรมประชาสัมพันธ์, 2555)

ดังนั้น เพื่อให้การติดต่อสื่อสารระหว่างชาวไทยกับชาวสิงคโปร์ประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงจำเป็นที่ผู้สื่อสารชาวไทย ควรมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการใช้ภาษาในการสื่อสารของชาวสิงคโปร์ด้วยภาษาอังกฤษ หากชาวสิงคโปร์ทำการละเมิดหลักการสนทนา และชาวไทยที่แตกต่างด้วยเชื้อชาติ วัฒนธรรมนั้น ไม่สามารถเข้าใจสารที่สื่อออกมา ย่อมเป็นจุดเริ่มต้นด้านปัญหาของการติดต่อสื่อสาร ซึ่งถือว่าเป็นด้านที่สำคัญของมนุษย์ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาดังกล่าว จึงต้องการที่จะศึกษาการสนทนาของตัวละครจากภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ ในประเด็นการละเมิดหลักการความร่วมมือ การสนทนาของ Grice ทั้งการละเมิดแบบหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย เพื่อเป็นแนวทางการสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการติดต่อสื่อสารกับชาวสิงคโปร์ในอนาคต หรือเพื่อผู้ที่สนใจในการใช้ภาษาของชาวสิงคโปร์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจการใช้ภาษาของชาวสิงคโปร์ ซึ่งจะนำมาสู่ความสำเร็จในการสื่อสารด้วยการสนทนาได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการไม่ปฏิบัติหลักการความร่วมมือการสนทนาแบบละเมิดหลัก (Violating the maxim) ในหลักการทั้งสี่ของตัวละครในภาพยนตร์สิงคโปร์
2. เพื่อศึกษาการไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาแบบมีนัย (Flouting the maxim) ในหลักการทั้งสี่ของตัวละครในภาพยนตร์สิงคโปร์

คำถามการวิจัย

1. ตัวละครในภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาในแบบการละเมิดหลัก ในหลักด้านใดบ้าง
2. ตัวละครในภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาในแบบการละเมิดหลัก ในหลักด้านใดบ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่าตัวละครมีการละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนาในประเภทได้บ้าง อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics) เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ในเรื่องดังกล่าว และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้ที่ปฏิสัมพันธ์กับชาวสิงคโปร์ ในด้านการติดต่อสื่อสารกันด้วยการสนทนาภาษาอังกฤษเนื่องจากผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าชาวสิงคโปร์มีการละเมิดแบบใดซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังสามารถตีความจากคำพูดของชาวสิงคโปร์ที่สื่อสารออกมาได้อย่างเข้าใจตามวัตถุประสงค์ทำให้การสื่อสารเกิดความคลาดเคลื่อนน้อย ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการสนทนาในเรื่องต่าง ๆ เช่นการติดต่อธุรกิจการท่องเที่ยว การลงทุนและอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการเลือกดังนี้
วิธีการเลือกภาพยนตร์

- 1.1 เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 ถึง 2560 จำนวน 6 เรื่อง ความยาวต่อเรื่องไม่เกิน 25 นาที
- 1.2 เป็นภาพยนตร์ภาษาอังกฤษที่มีผู้แสดงเป็นชาวสิงคโปร์และมีบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในการสื่อสาร
- 1.3 ประเภทของภาพยนตร์ คือ ละครแนวชีวิต (Drama) ละครแนวความรัก (Romantic) และละครแนวตลก (Comedy)

2. แนวทางการวิเคราะห์

แนวทางการวิเคราะห์ยึดแนวคิดของ Grice (1975) ตามแนวคิดเรื่องไม่ปฏิบัติตามความร่วมมือการสนทนาแบบการละเมิดหลัก (Violating the maxim) และ การละเมิดหลักแบบมีนัย

(Flouting a maxim) โดยวิเคราะห์หลักทั้ง 4 ด้าน คือ หลักด้านปริมาณ (Maxim of quantity) หลักด้านคุณภาพ (Maxim of quality) หลักด้านความสัมพันธ์ (Maxim of relation) และหลักด้านวิธีการ (Maxim of manner) โดยการวิเคราะห์ผ่านทางภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปรี่เพื่อจะได้ทราบถึงการใช้ภาษาของชาวสิงคโปรี่ในการละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนา

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิชาปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics) หมายถึง การศึกษาการใช้ภาษาของมนุษย์ ที่มีบริบทแตกต่างกัน ตามจุดประสงค์โดยเน้นที่เจตนา และการตีความหมายของผู้ใช้ภาษา

หลักการความร่วมมือการสนทนา (Cooperative principle) หมายถึง เป็นหลักการพื้นฐานที่ผู้สนทนาควรปฏิบัติร่วมกัน เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน โดยผู้พูดควรให้ข้อมูลที่เป็นจริง มีปริมาณข้อมูลที่เหมาะสม ตรงประเด็น ไม่กำกวม (กฤษฎาภรณ์ หงส์ดารมภ์ และธีรณัฐ โชคสุวณิช, 2551, หน้า 48)

การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนา (Maxim violation) หมายถึง ผู้พูดทำการละเมิดหลักตามหลักการความร่วมมือการสนทนาในสี่ข้อคือ หลักด้านปริมาณ หลักด้านคุณภาพ หลักด้านความสัมพันธ์และหลักด้านวิธีการ ซึ่งแบ่งออกเป็นสองแบบ ได้แก่ การละเมิดหลัก (Violating the maxim) และการละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) ซึ่งการไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือจะส่งผลให้ การสนทนาในบางครั้งไม่ตรงตามวัตถุประสงค์หรือเกิดการเข้าใจผิดระหว่างคู่สนทนา

การละเมิดหลัก (Violating the maxim) หมายถึง หลักการความร่วมมือในข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อพร้อมกันจากหลักการทั้งหมดสี่ข้อ โดยผู้พูดตั้งใจสื่อสารเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิด

การละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) หมายถึง การละเมิดหลัก หรือไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือ ข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อพร้อมกันจากหลักการทั้งหมดสี่ข้อ โดยผู้พูดไม่ได้กล่าวในความหมายที่ตรงประเด็น แต่เป็นการกล่าวโดยอ้อม ทั้งนี้ผู้พูดไม่ได้ตั้งใจให้คู่สนทนาเข้าใจผิดแต่ต้องการให้คู่สนทนาค้นหาความหมายแฝงโดยนัยที่ซ่อนอยู่ (Grice, 1975)

ภาพยนตร์เรื่องสั้น (Short film) เป็นประเภทของภาพยนตร์อย่างหนึ่งที่เหมือนกับภาพยนตร์ทั่วไป ที่เล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงเฉกเช่นภาพยนตร์ความยาวปกติ เพียงแต่เป็นการเล่าเรื่องประเด็นสั้น ๆ หรือประเด็นเดียวให้ได้ใจความ หรือเป็นการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นช่วงเวลาหนึ่งเวลาใด ณ สถานที่ใดที่หนึ่ง ฉะนั้น องค์ประกอบที่สำคัญที่ขาดไม่ได้คือ ตัวละคร สถานที่ และเวลา และการเขียนเรื่องย่อ (Synopsis) จะเขียนเรื่องย่อขนาดสั้น ที่สามารถจบลงได้ 3-4 บรรทัด หรือหนึ่งย่อหน้า

ภาษาของตัวละครจะกระชับได้ใจความ และมีความยาวไม่เกิน 40 นาที (เกวดี ขุนทองจันทร์,
2560)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์
สิงคโปร์มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. การศึกษาวัจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics)
2. ความเกี่ยวข้องระหว่างบริบทกับวัจนปฏิบัติศาสตร์
3. ทฤษฎีหลักการความร่วมมือการสนทนา
  - 3.1 หลักการความร่วมมือการสนทนาของ Grice (1975)
  - 3.2 การละเมิดหลักการสนทนา
4. การชี้แจงเป็นนัย
5. ลักษณะการใช้ภาษาของชาวสิงคโปร์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวัจนปฏิบัติศาสตร์

การศึกษาหรือการวิเคราะห์บทสนทนาทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics) ผู้ศึกษา
ต้องคำนึงถึงบริบทในการสื่อสาร เนื่องจากบริบทในการสื่อสารถือเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนช่วยใน
การรับรู้ความหมาย และเข้าใจการสื่อสารและพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกมา ซึ่ง Firth ได้กล่าวถึง
ความสำคัญของบริบทในการสื่อสารว่า:

Logicians are apt to think of words and propositions as having 'meaning' somehow in
themselves, apart from participants in contexts of situation. Speakers and listeners do not seem to
be necessary.

I suggest that voices should not be entirely dissociated from the social context in which
they function and that therefore all texts in modern spoken languages should be regarded as
having 'the implication of utterance', and be referred to typical participants in some generalized
context of situation. (Firth, 1957, p. 226 อ้างถึงใน Brown & Yule, 1983, p. 37)

จากข้อความของ Firth สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า เมื่อใดที่ต้องตีความหมายของคำพูด
ต้องพิจารณาถึงความสำคัญของบริบทซึ่งสอดคล้องกับ Hymes (1962) ที่ได้เสนอบทความเรื่อง
"The ethnography of speaking" โดยใช้มุมมองในการศึกษาเกี่ยวกับ Speech act โดย Hymes กล่าวว่า

การศึกษาภาษาโดยแยกภาษาออกจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม หรือการศึกษาแต่เพียงสภาพสังคมและวัฒนธรรม โดยไม่ให้ความสำคัญกับตัวภาษา ทำให้มองไม่เห็นถึงปัจจัยสำคัญในการสื่อสารที่เชื่อมทั้งภาษาและวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนั้นการพิจารณาเพียงแค่โครงสร้างทางภาษา โครงสร้างทางสังคม และโครงสร้างวัฒนธรรม ด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว ไม่สามารถทำให้การสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์ได้ เพราะ “การใช้ภาษา” มีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กับ “บริบท” ในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Event) นั้น ๆ รวมอยู่ด้วย

จากแนวคิดที่นำเสนอการวิเคราะห์บทสนทนา ซึ่งต้องเชื่อมโยงภาษาเข้ากับปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม และบริบท สามารถวิเคราะห์บทสนทนาโดยคำนึงถึงปัจจัยหลาย ๆ ด้านดังนี้

1. บุคคลผู้ร่วมในการสนทนา ควรมีพื้นความรู้ในระดับเดียวกัน ซึ่งในที่นี้หมายรวมถึงผู้พูด ผู้ฟัง ผู้เขียนและผู้อ่าน เช่น ผู้พูดและผู้ฟังควรมีกรอบประสบการณ์ความรู้ความคิดหรือที่เรียกว่ากรอบอ้างอิง (Frame of reference) ร่วมกัน เนื่องจากการมีประสบการณ์ที่คล้ายกัน โอกาสที่เข้าใจกันย่อมมีมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากคู่สนทนามีประสบการณ์ที่ต่างกัน โอกาสในการเข้าใจย่อมน้อยลง

2. หัวข้อของการสนทนา (Topic) คือ จุดที่ใช้เน้นการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องในการสนทนา

3. สถานที่และเวลาของบทสนทนา (Setting) พร้อมทั้งภาษาท่าทางของผู้ร่วมสนทนา อีกทั้งบรรยากาศในการสื่อสาร จะส่งผลต่อคุณภาพของการสื่อสารได้อีกประการหนึ่ง หากบรรยากาศการสนทนามีความเป็นกันเอง ย่อมทำให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมายได้มากกว่าบรรยากาศที่อยู่ภายใต้ความตึงเครียดหรือในภาวะความกดดันหรือเป็นทางการ

4. รูปแบบภาษาที่ใช้ในการสนทนา (Channel) เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียนป้ายประกาศ หรือเครื่องหมายบ่งบอกเชิงสัญลักษณ์

5. ภาษาที่พูด (Code) เป็นภาษาถิ่น (Dialect) ไค ลีลาการพูด (Style) เป็นอย่างไร

6. ลักษณะของคำพูดอยู่ในรูปแบบ (Message form) ไค เช่น เป็นจดหมายรัก การเทศนา การเล่านิทาน บทกลอน เป็นต้น

7. สถานการณ์หรือพิธีที่คำพูดนั้น ๆ เกิดขึ้น เช่น ในพิธีแต่งงาน ในพิธีสวดมนต์ ฯลฯ

8. จุดประสงค์ของการพูด (Purpose) เป็นแบบใด เช่น พูดเพื่อแจ้งให้ทราบ เพื่อเสนอหรือชักจูงใจ เป็นต้น

Brown and Yule (1983, p. 36) ได้เสนอตัวอย่างการวิเคราะห์บทสนทนาที่บริบทมีความสำคัญต่อการตีความหมาย ดังประโยค I do think Adam's quick. ที่สามารถตีความได้สองนัย ดังนี้

1. ผู้พูด: แม่ของ Adam

ผู้ฟัง: แม่สามีของผู้พูด

สถานที่: สวนสาธารณะ

เวลา: บ่ายที่มีแดดจ้าในเดือนกันยายน ในฤดูร้อน ค.ศ. 1962

สถานการณ์: ผู้หญิงทั้งสองคนกำลังเฝ้าดู Adam วิ่งไล่เป็ดอยู่ แม่ของผู้พูดถึงพ่อของ Adam ว่าตอนที่พ่อของ Adam อายุสองขวบยังมีพัฒนาการไม่เร็วเท่า Adam ในอายุช่วงวัยเดียวกัน แม่ของผู้พูดจึงพูดเสริมเป็นเชิงเห็นด้วยว่า I do think Adam's quick.

จุดประสงค์ของการพูด: ผู้พูด (แม่ของ Adam) ต้องการจะแจ้งให้ทราบว่า Adam มีพัฒนาการดีกว่าพ่อของเขา

2. ผู้พูด: John

ผู้ฟัง: นักเรียนกลุ่มหนึ่ง

สถานที่: โต๊ะวางเครื่องดื่มในห้องอาหารของโรงเรียน

เวลา: เย็นวันหนึ่งของเดือนมีนาคม ค.ศ. 1980

สถานการณ์: John เป็นเด็กนักเรียนคนหนึ่งในกลุ่มเด็กกลุ่มนี้ และมีเด็กคนหนึ่งได้เล่าเรื่องตลกจนจบไปหนึ่งเรื่อง ทุก ๆ คนหัวเราะยกเว้น Adam พอคนอื่น ๆ หยุดหัวเราะ Adam จึงหัวเราะขึ้นมาบ้าง John จึงพูดประชดประชัน Adam ว่า I do think Adam's quick.

จุดประสงค์ของการพูด: ต้องการพูดประชดประชัน Adam ที่เป็นคนเข้าใจเรื่องตลกช้ากว่าคนอื่น ๆ

จากตัวอย่างข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าบริบทมีบทบาทในการตีความหมายของภาษา ถึงแม้ผู้พูดจะกล่าวด้วยคำหรือประโยคที่เหมือนกัน แต่เมื่อใดที่ผู้พูด ผู้ฟัง เวลา สถานที่ สถานการณ์ และจุดประสงค์ในการสนทนาเปลี่ยนไปหรือบริบทเปลี่ยนไป ก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทนั้น ๆ

ความเกี่ยวข้องระหว่างบริบทกับวัจนปฏิบัติศาสตร์

วัจนปฏิบัติศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการใช้ภาษาและการสื่อสารของมนุษย์ในลักษณะต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันหรือความหมายอีกนัยหนึ่งคือ เป็นการศึกษาความหมายที่เกิดจากการใช้ภาษาในการสื่อสารของมนุษย์ สุจริตลักษณ์ ดิผลุง (2549) ได้ขยายความของคำว่า วัจนปฏิบัติศาสตร์เป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาความหมายที่สื่อสารโดยผู้พูด และความหมายที่ตีความโดยผู้ฟังซึ่งผู้ฟังหรือผู้รับสารต้องวิเคราะห์ว่าผู้พูดต้องการให้ถ้อยคำที่พูดออกไปสื่อความหมายอะไรเช่น

1. ทำอะไรอยู่ครับ

2. ขยันนะ

ถ้อยคำในภาษาไทยทั้งสองถ้อยคำข้างต้นเมื่อแปลความหมายตามรูปภาษาแล้วหมายถึง

1. ผู้ฟังกำลังทำอะไรอยู่ถ้อยคำดังกล่าวเป็นประโยคคำถามทำหน้าที่ถามเพื่อต้องการคำตอบจากผู้ฟังว่า กำลังทำอะไรอยู่ในขณะนั้นและ 2. ผู้พูดกำลังพูดกับผู้ฟังซึ่งกำลังจะมักเขม้นกับการทำงาน เป็นประโยคบอกเล่าทำหน้าที่บอกเล่าถึงสภาพขณะนั้นแต่โดยทั่วไปแล้วทั้งสองถ้อยคำอาจเป็นเพียงการทักทายที่ผู้พูดไม่ได้ต้องการคำตอบจากผู้ฟังเพราะถ้าตีความจากบริบทของการใช้ภาษาแล้วคนทั่วไปมักจะใช้ถ้อยคำดังกล่าวในชีวิตประจำวันเพื่อเป็นการทักทาย โดยไม่ต้องการคำตอบ ทั้งนี้การศึกษาความหมายที่เกิดขึ้นจากการสื่อสารนั้นจำเป็นต้องอาศัยการตีความจากบริบทหรือความรู้พื้นฐานที่ผู้พูดและผู้ฟังมีร่วมกันเพราะในทางภาษาศาสตร์ การแปลความหมายตรงตามรูปภาษาจัดเป็นเรื่องของความหมายในทางอรรถศาสตร์ซึ่งแตกต่างจากวจนปฏิบัติศาสตร์คือแม้จะเป็นการศึกษาความหมายในภาษาเช่นเดียวกัน แต่วจนปฏิบัติศาสตร์เป็นการศึกษาที่มุ่งตีความว่าผู้พูดต้องการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายอย่างไรในบริบทและบริบทมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาอย่างไร กล่าวได้ว่าการที่ผู้พูดสามารถเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยทางสังคมด้วย เช่น พูดกับใคร ที่ไหน เมื่อไร สถานการณ์ใด

ทฤษฎีหลักการความร่วมมือ (Cooperative principle)

หลักการความร่วมมือการสนทนาของ Grice (1975) การสนทนาในชีวิตประจำวัน บางครั้งไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยถ้อยคำที่มีความสัมพันธ์กันเสมอไป แต่ในทางตรงกันข้าม การสนทนามีลักษณะการร่วมมือกันที่จะใช้ภาษาในการสนทนาไปในทิศทางเดียวกันโดยผู้พูดและผู้ฟังมีจุดประสงค์บางอย่างร่วมกัน และผู้ร่วมสนทนาอาจยึดหลักบางอย่างที่กำหนดใช้ร่วมกัน ในระหว่างการปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้การสนทนาในขณะนั้นสัมฤทธิ์ผลหลักการนี้ Grice (1975) เรียกว่า “หลักการความร่วมมือการสนทนา” ซึ่งประกอบด้วย

1. หลักด้านปริมาณ (Maxim of quantity) เป็นหลักการที่กำหนดให้ผู้พูด ควรให้ข้อมูลเท่าที่จำเป็นและไม่ควรให้ข้อมูลเกินความจำเป็นในขณะทำการสนทนา

2. หลักด้านคุณภาพ (Maxim of quality) เป็นหลักการที่กำหนดให้ผู้พูด ควรพูดเฉพาะในสิ่งที่จริงและให้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยไม่ควรพูดในสิ่งที่คุณเชื่อว่ามีหรือพูดในสิ่งที่หลักฐานไม่เพียงพอ

3. หลักด้านความสัมพันธ์หรือหลักความสัมพันธ์ (Maxim of relation) เป็นหลักการที่กำหนดให้ผู้พูด ควรพูดเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

4. หลักด้านวิธีการ (Maxim of manner) เป็นหลักการ ที่กำหนดให้ผู้พูดหลีกเลี่ยงถ้อยคำที่คลุมเครือ กำกวม และควรสื่อสารให้กระชับเป็นลำดับขั้นตอน

Thomas (1995, p. 64) ได้ยกตัวอย่างการปฏิบัติตามหลักการสนทนาทั้งสี่หลัก ตามเนื้อหาการสนทนา ระหว่างสามีภรรยาคนหนึ่ง โดยบทสนทนานี้เป็นตัวอย่างที่ภรรยาปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาครบทุกข้อดังนี้

Husband: Where are the car keys?

Wife: They are on the table in the hall.

จากบทสนทนาของ Thomas ผู้เป็นสามีถามว่า “กุญแจรถยนต์อยู่ที่ไหน” ภรรยาตอบว่า “กุญแจเหล่านั้นอยู่บน โต๊ะในโถงโถง” การตอบของภรรยาชี้ให้เห็นว่าเธอให้ข้อมูลที่พอเหมาะไม่มากและน้อยเกินไปตามหลักด้านปริมาณ ตอบตามความเป็นจริงตามหลักด้านคุณภาพ อีกทั้งการตอบของภร่ายังมีความเชื่อมโยงกับเรื่องที่สามีถามตามหลักความสัมพันธ์ และการตอบมีความตรงไปตรงมาตามหลักวิธีการ

การละเมิดหลักการสนทนา

การที่ผู้สนทนาละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนาซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่ทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างคู่สนทนา ต่างจากการไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือ ที่ผู้พูดจะกล่าวด้วยถ้อยคำที่ไม่ชัดเจนซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ฟังที่ต้องตีความเพื่อค้นหาความชัดเจนของความหมายของผู้พูดดังกล่าวและการกำหนดประเภทของการละเมิด หลักการความร่วมมือการสนทนาของ Grice (1975) มี 2 ประเภทดังนี้

การละเมิดหลัก

การละเมิดหลักเป็นการฝ่าฝืนที่เกิดจากผู้พูดทำให้เกิดความเข้าใจผิดโดยไม่บอกความจริงทั้งหมด อาจจะมีเจตนาที่ดีหรือไม่ดีซึ่งอาจจะขึ้นกับความจำเป็นบางประการของผู้พูดในบางครั้ง ผู้พูดอาจพูดเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหา หรือพูดเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งสบายใจ แม้ว่าเรื่องดังกล่าวจะไม่ใช่ความจริง บางสถานการณ์ผู้พูดอาจพูดเพื่อให้ตัวเองพ้นความผิด การละเมิดหลักจึงเป็นการละเมิดตามสถานการณ์และจุดประสงค์ของผู้พูด ซึ่งมีรายละเอียดของการละเมิดหลัก 4 ด้าน ดังนี้

1. การละเมิดหลักด้านปริมาณ (Violating the maxim of quantity) คือ การที่ผู้พูดทำให้เข้าใจผิด โดยไม่บอกความจริงทั้งหมด พูดในสิ่งที่ไม่จริงใจ หรือทราบข้อมูลที่ผิวเผิน ในด้านให้ข้อมูลที่มากหรือน้อยเกินไป ผู้ฟังได้รับข้อมูลที่ไม่หมด Grohmann (2004, p. 26) ได้ยกตัวอย่างการละเมิดหลักปริมาณดังนี้

A: Where does Gerard live?

B: Somewhere in the South of France.

จากบทสนทนา (A) ถาม (B) ว่า Gerardอาศัยอยู่ที่ไหน (B) ตอบว่า ที่ไหนสักแห่ง ในภาคใต้ของฝรั่งเศส ตัวอย่างบทสนทนานี้ Grohmannอธิบายว่า (B) ทำการละเมิดหลักด้านปริมาณ กับคำกล่าวที่ว่า “Somewhere in the South of France” เนื่องจาก เขาให้ข้อมูลที่น้อยเกินไป และไม่ตอบตามความเป็นจริงตามที่เขาทราบ อาจจะเป็นด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง ทำให้ (A) ไม่ทราบที่อยู่ของ Gerard ที่แท้จริง ซึ่งเป็นการละเมิดหลักด้านปริมาณประเภทการละเมิดหลัก (Violating the maxim) โดยหลีกเลี่ยงที่การบอกความจริง ด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งของผู้พูด

2. การละเมิดหลักด้านคุณภาพ (Violating the maxim of quality) คือ การที่ผู้พูดทำให้เข้าใจผิด โดยไม่บอกความจริงทั้งหมด พูดในสิ่งที่ไม่จริงใจหรือทราบข้อมูลที่ผิดพลาด ในด้านให้ข้อมูลที่เกินเท็จ Thomas (1995, p. 73) ได้ยกตัวอย่างการละเมิด หลักคุณภาพดังนี้

สามี: Is there another man?

ภรรยา: No, there isn't another man.

จากตัวอย่าง Thomas ได้อธิบายสถานการณ์ที่สามีเริ่มสงสัยว่าภรรยามีชายอื่น การที่ภรรยาตอบว่า “There isn't another man” เป็นการตอบที่ไม่เป็นความจริงทั้งหมด โดยภรรยาไม่ได้มีชายอื่นเป็นความจริง แต่เธอกลับมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงแทนจากคำตอบของภรรยาเป็นการตอบที่ละเมิดหลักด้านคุณภาพโดยเลือกตอบความจริงเพียงครั้งเดียวและเป็นการละเมิดหลักด้านปริมาณ ประเภทการละเมิดหลักในการทำให้ผู้สนทนาเข้าใจผิด

3. การละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ (Violating the maxim of relation) คือ การที่ผู้พูดทำให้เข้าใจผิด โดยไม่บอกความจริงทั้งหมด พูดในสิ่งที่ไม่จริงใจหรือทราบข้อมูลที่ผิดพลาด ในด้านให้ข้อมูลที่เปลี่ยนเรื่องสนทนา โดยการเปลี่ยนความสนใจของผู้ฟัง สุจริตลักษณ์ ศิผดุง (2549, หน้า 45) ได้ยกตัวอย่างดังนี้

ภรรยา: แหวนเพชรวงนี้สวยมากจริง ๆ

สามี: หนังสือเล่มนี้ก็ดีนะ

จากการพูดของสามีเป็นการพูดเรื่อง หนังสือ ซึ่งถือว่าเป็นคำพูดที่ไม่สัมพันธ์กับคำพูดของภรรยา ซึ่งเป็นการละเมิดหลักด้านตรงประเด็นประเภท การละเมิดหลัก โดยอาจเป็นการจงใจพูดเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของภรรยา

4. การละเมิดหลักด้านวิธีการ (Violating the maxim of manner) คือ การที่ผู้พูดทำให้เข้าใจผิด โดยไม่บอกความจริงทั้งหมด พูดในสิ่งที่ไม่จริงใจ หรือทราบข้อมูลที่ผิดพลาด ในด้านให้ข้อมูลคลุมเครือเพื่อความหมายที่ไม่ชัดเจนต่อผู้ฟัง สุจริตลักษณ์ ศิผดุง (2549, หน้า 45) ได้ยกตัวอย่างดังนี้

พี่ชาย: ใครกินขนมในตู้เย็นหมด?

น้องชาย: ก็คงมีใครกินไปนั่นแหละ

จากคำตอบของน้องชายเห็นได้ว่าน้องชายจงใจทำให้เข้าใจว่า ใครก็ไม่รู้รับประทานขนมหมด ทั้งที่ในความเป็นจริงน้องชายทราบว่ามันคือใครและอาจจะเป็นไปได้ว่าจะเป็นตัวน้องชายเองที่รับประทานขนมหมด ซึ่งถือว่าเป็นความจงใจของน้องชายที่พูดคลุมเครือเพื่อปกปิดความจริง โดยให้พี่ชายคิดว่าบุคคลอื่นเป็นผู้ทานขนมของตนหมดซึ่งเป็นการจงใจละเมิดหลักวิธีการประเภท

การละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim)

การละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) คือ การที่ผู้พูดไม่ปฏิบัติตามจุดประสงค์ของผู้ฟังแต่ไม่มีเจตนาให้ผู้ฟังเข้าใจผิดหรือหลงกลผู้ฟัง การที่ผู้พูดละเมิดหลักแบบมีนัยเป็นเจตนาที่จะบอกใบ้ หรือแนะให้ผู้ฟังหาความหมายที่แฝงอยู่ในถ้อยคำนั้น เช่น ถ้อยคำที่กล่าวว่า “ชีวิตก็คือชีวิต” ถ้อยคำดังกล่าวเป็นการให้ผู้ฟังตีความได้ว่าเป็นเรื่องธรรมดาของชีวิต ที่ต้องพบเจอความสุขและความทุกข์ การที่ผู้พูดเจตนาพูดออกมาในลักษณะนี้ เป็นเหตุให้เกิดความหมายบ่งชี้เป็นนัย (Implicature) ซึ่งการละเมิดหลักแบบมีนัยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านปริมาณ (Flouting the maxim of quantity) คือ การที่ผู้พูด สื่อความหมายไปยังผู้ฟังในลักษณะที่มากกว่าความหมายเดิมหรือมีความหมายแฝงที่ให้ผู้ฟังตีความต่อ ในด้านการกล่าวอรัมภบท การให้ข้อมูลที่มาก หรือน้อยเกินไป การใช้คำพูดที่มีความหมายซ้ำ

การละเมิดหลักประเภทนี้ ชี้ให้เห็นว่าผู้พูดใช้ถ้อยคำจำนวนไม่พอเหมาะในการสื่อเจตนาหรืออาจเป็นการกล่าวอรัมภบทก่อนพูดถึงความสำคัญ ตัวอย่างของคำพูดที่เป็นการละเมิดหลักด้านปริมาณที่ผู้พูดมักใช้ในการสนทนา เช่น “As you may know already...”, like I told you before ...”, “To cut a long story short...”, และ “Just to give you some examples...”, เป็นต้น ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นบทสนทนาของการละเมิดหลักด้านปริมาณของ Thomas (1995, p. 69) ซึ่งมีบทสนทนาดังนี้

A: What is your Job?

B: I work full-time as a receptionist at a hotel, plus I have another full-time job at home!

จากบทสนทนาข้างต้น (A) ถามถึงอาชีพของ (B) ซึ่ง (B) ตอบว่า ตนทำงานเป็นพนักงานต้อนรับที่โรงแรมและมีงานที่บ้านที่จะต้องทำเต็มเวลา การตอบของ (B) เป็นการละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนาในหลักด้านปริมาณ ในการให้ข้อมูลที่มากเกินไปจนความจำเริญ และเป็นการละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) เนื่องจากมีความหมายเป็นนัย ในประโยคที่ว่า I have another full-time job at home! ซึ่งอาจตีความได้ว่า มีงานจนล้นมือจนไม่มีเวลาพักผ่อน

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านปริมาณยังเกิดจากการใช้คำคู่ความหมายซ้ำ (Tautology) เช่น ประโยค “War is War” (สงครามคือสงคราม) ประโยคนี้สามารถตีความได้ว่า เป็นการกล่าวปลอกใบจรรรยาของทหาร ผู้พูดอาจใช้คำพูดนี้เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสังขรณ์ของสงครามที่ว่าสงครามไม่เคยปรานีผู้ใด (ทรงธรรม อินทจักร, 2550)

สุจริตลักษณ์ ศิผดุง (2549, หน้า 46) ได้ยกตัวอย่างประโยคที่มีความหมายซ้ำไว้ เช่นเดียวกัน โดยสุจริตลักษณ์เรียกประโยคเหล่านี้ว่า “คำซ้ำความ” ตัวอย่างเช่น “เด็กก็เป็นเด็ก วันยังค่ำ” “ถ้าเขาจะมาก็มาละนะ” และ “อะไรจะเกิดมันก็ต้องเกิด” ตัวอย่างเหล่านี้เป็นการกล่าวโดยผู้พูดมีเจตนาที่จะใช้คำพูดที่เน้นย้ำซ้ำความ เนื่องจากผู้พูดต้องการสื่อสารอะไรบางอย่าง เช่น ในประโยคที่หนึ่ง ผู้พูดอาจต้องการสื่อความหมายว่า “เมื่อยังเป็นเด็กก็มีความคิดการกระทำเหมือนเด็ก เป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีประโยชน์ที่จะต้องกังวลหรือเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น” ส่วนประโยคที่กล่าวว่า “ถ้าเขาจะมาก็มาละนะ” ผู้พูดอาจต้องการสื่อความหมายว่า “อยู่เฉย ๆ เอะ อย่าไปกังวลหรือหงุดหงิด ไม่มีประโยชน์อะไร ไม่ว่าเขาจะมาหรือไม่มาเราก็ทำอะไรไม่ได้” ส่วนประโยคสุดท้าย “อะไรจะเกิดมันก็ต้องเกิด” ผู้พูดอาจต้องการสื่อความหมายว่า “ปลงเสียเถอะ อย่าคิดมาก”

2. การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ คือ การที่ผู้พูด สื่อความหมายไปยังผู้ฟังในลักษณะที่มากกว่าความหมายเดิม หรือมีความหมายแฝงที่ให้ผู้ฟังตีความต่อ ในด้านการพูดที่เป็นเท็จ การใช้สำนวนโวหารบางชนิด เช่น อุปลักษณ์ (Metaphor) สำนวนอุปมา (Simile) และอติพจน์ (Hyperbole) การละเมิดหลักด้านคุณภาพ คือ การที่ผู้พูดหลีกเลี่ยงถ้อยคำที่เป็นจริง ดังตัวอย่างของ Thomas (1995, p. 64 อ้างถึงใน ทรงธรรม อินทจักร, 2550, หน้า 71-72) ดังนี้

A: I've been trying to find the car key. Where are they?

B: Hmmm. Well, that's a good question. I don't know. But my guess is they could be on the table in the hall. Don't tell me you left them in the house, and we're now locked out.

ทรงธรรม อินทจักร (2550) อธิบายว่า บทสนทนาที่มีการละเมิดหลักการความร่วมมือ การสนทนาทั้งด้านปริมาณ และด้านคุณภาพ โดยประโยคที่กล่าวว่า “But my guess is they could be on the table in the hall.” เป็นการละเมิดหลักการสนทนาด้านคุณภาพ เนื่องจากประโยคนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้พูดเน้นที่การคาดเดามากกว่ารู้แจ้งเห็นจริง โดยหากเธอไม่ทราบสถานที่ที่เธอเห็นกุญแจเป็นครั้งสุดท้าย เธอควรตอบว่า “I don't remember” หรือ “I don't know” และการตอบของ (B) ยังเป็นการตอบคำถามที่ยืดเยื้อ โดยดูจาก “: Hmmm. Well, that's a good question. I don't know. But my guess is they could be on the table in the hall. Don't tell me you left them in the house and we're now locked out.” จากคำตอบนี้แสดงให้เห็นว่า ภรรยาละเมิดหลักปริมาณด้วย โดยการ ใช้คำพูดที่ยืดเยื้อเกินความจำเป็นในการตอบคำถามของสามี

ทรงธรรม อินทจักร (2550) กล่าวว่า การใช้สำนวนโวหารบางชนิด เช่น อุปลักษณ์ (Metaphor) “You are a star”, สำนวนอุปมา (Simile) “Her voice sounds like heaven”, และอติพจน์ (Hyperbole) “We’ll be together forever after” ถ้อยคำเหล่านี้จะเน้นการทำให้เกิดสุนทรียภาพทางภาษา

3. การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์ (Flouting the maxim of relation) คือ การที่ผู้พูด สื่อความหมายไปยังผู้ฟังในลักษณะที่มากกว่าความหมายเดิม หรือมีความหมายแฝง ที่ให้ผู้ฟังตีความต่อ ในด้านการเปลี่ยนเรื่องสนทนากะทันหัน ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องราว ที่กล่าวข้างต้นการเปลี่ยนเรื่องพูดกะทันหัน อาจเป็นเพราะเรื่องราวอันไม่พึงประสงค์ที่ผู้อื่นกำลัง พูดคุยกันอยู่อาจจะขัดทอมาถึงตน หรือเป็นเพราะผู้พูดเห็นว่าเรื่องดังกล่าวไม่เหมาะสมกับการที่จะ นำมากล่าวถึง หรือการถามคำถามย้อนกลับบางประเภท เช่น (A) ถาม (B) “Are you hungry?” แต่ (B) กลับถามคำถามกลับว่า “Is Princess Diana Male?” จากบทสนทนาดังกล่าว (B) ควรตอบว่า หิว หรือไม่หิว เท่านั้น แต่ (B) กลับย้อนถามด้วยคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องอื่น เพื่อให้ (A) คิดเองว่า คำตอบน่าจะเป็น หิว หรือไม่หิว

เช่นเดียวกับการละเมิดหลักด้านตรงประเด็นหรือความสัมพันธ์ของ Zayts (n.d.) ซึ่งได้ยกตัวอย่างไว้ดังนี้

A: Does it not look like 140 students?

B: It’s Friday.

จากบทสนทนาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า (B) เป็นผู้ละเมิดหลักการสนทนาทางด้านความสัมพันธ์ เนื่องจากคำตอบที่เขาให้มาไม่เกี่ยวข้องกับบทสนทนาที่เป็นคำถามของ (A) ซึ่งตามความจริงแล้ว (B) ควรตอบไปว่า ใช่ หรือไม่ใช่ แต่กลับตอบว่า “เป็นวันศุกร์” เหตุผลที่ (B) ตอบไปเช่นนั้น สามารถตีความได้ว่า วันศุกร์ซึ่งเป็นวันสุดสัปดาห์ นักเรียนจะกลับบ้านเร็วกว่าปกติและทำให้ จำนวนนักเรียนเหลือน้อยลงกว่าเดิม

การละเมิดหลักแบบมีนัย ในส่วนการละเมิดหลักด้านสัมพันธ์มักใช้ในกรณีที่ผู้พูด หลีกเลี่ยงการตอบคำถาม ซึ่งในบางครั้งอาจเป็นการตอบที่ไม่ตรงคำถาม เนื่องจากมีสถานการณ์ บางอย่างที่ทำให้ไม่สามารถพูดออกไปในขณะนั้นได้ ดังตัวอย่างที่สุจริตลักษณ์ ศิผดุง (2549, หน้า 47) ได้เสนอการละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ไว้ดังนี้

รัศมี: เธอว่าอาจารย์สุจริตลักษณ์เป็นอย่างไร?

คารา: ฉันว่าเราไปห้องสมุดกันดีกว่า

จากบทสนทนาข้างต้น การตอบคำถามของคาราเป็นการละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ เพราะคาราตอบคำถามไม่ตรงประเด็น ดังนั้นรัศมีต้องตีความคำตอบของคารา ว่าต้องการบอกอะไร

ที่เป็นนัยกับเธอ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคาราเห็นบุคคลที่อาจนำเรื่องที่ตนและรัศมีสนทนากันขึ้นอยู่ไกล ๆ ซึ่งหากเขาได้ยินอาจนำไปเล่าต่อได้ ดังนั้นคำตอบข้างต้นของคาราจึงแฝงความหมายโดยนัยคือ “ระวังนะ อย่างเพิ่งพูดอะไรเกี่ยวกับอาจารย์สุจริตลักษณ์ตอนนี้”

4. การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านวิธีการ (Flouting the maxim of manner) คือ การที่ผู้พูดสื่อความหมายไปยังผู้ฟังในลักษณะที่มากกว่าความหมายเดิม หรือมีความหมายแฝงที่ให้ผู้ฟังตีความต่อ ในด้านการพูดที่ไม่ชัดเจน คลุมเครือ ไม่เป็นลำดับขั้นตอน หรือการใช้อักษรย่อ

Grice (1975) ให้คำนิยามเพื่อชี้บอขอบเขตของความคลุมเครือ (Obscurity) และความกำกวม (Ambiguity) ว่าความคลุมเครือ เกิดจากการใช้รูปภาษาที่ยากแก่การเข้าใจ ความไม่ชัดเจนของผู้พูดอาจทำให้ผู้ฟังไม่สามารถคาดเดาได้ว่าผู้พูดกำลังสื่อถึงสิ่งใด Grice กล่าวว่า การกระทำผิดต่อหลักวิธีการ การสร้างความคลุมเครือ คือการที่ผู้พูดมีเจตนาใช้ศัพท์หรือภาษาที่ตนเองเข้าใจแล้วทำให้เกิดความสับสนต่อผู้ฟัง หรือในกรณีที่มีผู้ร่วมสนทนามากกว่าสองคนขึ้นไป ผู้พูดอาจพูดคลุมเครือ โดยมีจุดประสงค์เพื่อไม่ต้องการให้บุคคลที่สามทราบ ดังที่กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ และธีรนุช โชคสุวนิช (2551, หน้า 83) ได้ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่ภรรยาพูดกับสามีว่า “จะ ปอ ขอ จอ กอ ขอ” ซึ่งหมายถึง ไปจีจรรย์าน เนื่องจากไม่ต้องการให้ลูกที่หนึ่งเล่นอยู่ได้ยิน เพราะกลัวลูกจะขอลาออกไปด้วย และสามีคุ้นเคยกับภาษาของภรรยาดี จึงไม่ได้ถามว่า “จะ ปอ ขอ จอ กอ ขอ” คืออะไร แต่ตอบว่า “โอเค” ส่วนความกำกวม หมายถึง ความไม่ชัดเจนทางการสื่อเจตนา ซึ่งเกิดจากการใช้ภาษาที่สามารถตีความได้หลายความหมาย

จากรายละเอียดข้างต้น ในการละเมิดหลักการสนทนาระหว่างการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การละเมิดหลักสนทนาประเภท การละเมิดหลัก เป็นการละเมิดที่ผู้พูดตั้งใจไม่ปฏิบัติตามหลักด้านหลักการความร่วมมือ ในข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้งสี่ข้อ ตามความตั้งใจของผู้พูด ในการละเมิดหลักการสนทนาในลักษณะที่ผู้พูดมีเจตนาให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิดกับสิ่งที่ผู้พูดได้สื่อสารออกมา ส่วนการละเมิดหลักแบบมีนัย ผู้พูดตั้งใจไม่ปฏิบัติตามหลักการร่วมมือการสนทนา ในข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ เช่นเดียวกับการละเมิดหลักประเภท แต่สิ่งแตกต่างกันคือ การละเมิดหลักประเภท การละเมิดหลักแบบมีนัย ผู้พูดมีความตั้งใจให้ผู้ฟังค้นหาความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อ ซึ่งอาจเป็นความหมายที่เพิ่มขึ้นจากความหมายตามถ้อยคำที่พูด หรืออาจจะเป็นความหมายอื่น ๆ ที่แตกต่างจากถ้อยคำที่พูดออกมา ซึ่งความหมายที่เพิ่มขึ้นหรือความหมายที่ต่างนี้ จะทำให้เกิดความหมายซึ่งบ่งเป็นนัย (สุจริตลักษณ์ ดิฬง, 2549) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การชี้บ่งเป็นนัย (Implicature)

Grice (1975) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการชี้บ่งเป็นนัย ทั้งในด้านความหมายและประเภทของการบ่งชี้เป็นนัย ในด้านความหมาย Grice ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

ความหมายบ่งชี้เป็นนัยสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าปัจจัยภายนอกมีผลต่อการตีความเปลี่ยนไป เช่น ความเป็นทางการของบริบทการสนทนา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา และจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร แนวคิดนี้มีความสัมพันธ์กับหลักความร่วมมือการสนทนาทั้งสี่ด้านคือ ด้านคุณภาพ ด้านปริมาณ ด้านความสัมพันธ์ และด้านวิธีการ กล่าวคือ เมื่อใดที่ผู้พูดกระทำการละเมิดหลักการสนทนาในด้านใดด้านหนึ่งในสี่ข้อของหลักการความร่วมมือการสนทนา (Cooperative principle) จะทำให้เกิดความหมายบ่งชี้เป็นนัยเนื่องจากความหมายมีการเปลี่ยนไปจากสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อและอาจทำให้ผู้ฟังตีความหมายผิด เช่น ตัวอย่างของ Grice (1975, p. 51)

A: Smith doesn't seem to have a girl friend these days.

B: He has been paying a lot of visits to New York lately.

จากบทสนทนาข้างต้น คำตอบของ B ที่ว่า “สมิธไปเยือนนิวยอร์ก” เป็นการตอบที่ไม่ตรงประเด็นและทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจความหมายที่ว่า “การไม่มีแฟน” กับ “การไปเยือนนิวยอร์ก” สัมพันธ์กันอย่างไร ซึ่งผู้ฟังอาจตีความได้ว่า B อาจหมายถึง สมิธมีแฟนอยู่ที่นิวยอร์ก หรือสมิธทำงานหนักมากและต้องไปนิวยอร์กหลายครั้งจึงไม่มีเวลาคิดถึงเรื่องความรัก ดังนั้นการที่ผู้พูดละเมิดหลักการสนทนาส่งผลทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจสารที่ผู้พูดต้องการส่งอย่างแท้จริงจนทำให้เกิดความหมายชี้บ่งเป็นนัยเกิดขึ้น นอกจากการละเมิดต่อหลักทั้งสี่ด้าน คือ ด้านคุณภาพ ด้านปริมาณ ด้านความสัมพันธ์ และด้านวิธีการ ส่งผลให้เกิดความหมายชี้บ่งเป็นนัยแล้ว Grice (1975) ยังได้เสนอหลักการพิจารณาด้านความหมายการบ่งชี้เป็นนัยไว้สองประเภท

ประเภทแรกคือ ความหมายตามธรรมชาติ (Natural meaning) ความหมายตามธรรมชาติจัดเป็นความหมายที่ไม่ขึ้นกับบริบทและอยู่เหนือเจตนาของผู้สื่อสาร เช่น “ผื่นแดง ๆ แสดงว่าเป็นลมพิษ” ถ้อยคำนี้จัดได้ว่าทั้งคำว่าผื่นแดง ๆ และลมพิษ มีความหมายสัมพันธ์เป็นธรรมชาติ เนื่องจากคำว่า แสดงว่าตีความได้ว่า คำว่า ลมพิษ มีความหมายเท่ากับ คำว่า ผื่นแดง ๆ เมื่อผู้พูดนำถ้อยคำนี้ไปพูดในบริบทใด และไม่ว่าผู้ฟังจะเป็นใคร ความหมายนี้จะยังคงเหมือนเดิม ตรงกันข้ามกับความหมายประเภทที่สอง ซึ่งเป็นความหมายไม่เป็นธรรมชาติ (Non-natural meaning) หรือเรียกว่าเป็นความหมายทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ ซึ่งบริบทมีผลต่อการตีความ ความหมายนี้บางครั้งเรียกว่า “ความหมายของผู้พูด” (Speaker meaning) ดังตัวอย่างของ กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์ และธีรนุช โชคสุวณิช (2551, หน้า 68-69)

ก: นี่ย่ำลึ้มเอาเงินที่ยืมวันนั้นมาคืนนะ

ข: เธอนี่ยิวดี ๆ นี่เอง

จากบทสนทนา (ข) ตอบไม่ตรงกับคำถามที่ (ก) ถาม แทนที่เขาจะตอบว่า จะนำเงินมาคืนหรือไม่แต่เขากลับพูดขึ้นว่า “เธอนี่ยิวดี ๆ นี่เอง” ความหมายที่พูดถึงเป็นความหมายบ่งชี้เป็นนัย สามารถตีความได้ว่า (ข) เปรียบ (ก) เป็นชาวยิว เนื่องจากคนทวงเงินเป็นคนชอบเอารัดเอาเปรียบไม่เห็นใจผู้อื่น จึงเปรียบเสมือนลักษณะนิสัยของชาวยิว ที่คนส่วนใหญ่มักมองว่าเป็นคนชอบเอารัดเอาเปรียบและไม่มีความเห็นใจผู้อื่น แต่ถ้าถ้อยคำนี้อยู่ในสถานการณ์ที่ต่างออกไป ก็อาจจะสื่อความหมายเป็นอย่างอื่นได้จากในตัวอย่างบทสนทนาข้างต้น จะเห็นได้ว่าเป็นความหมายที่ไม่เป็นธรรมชาติหรือเป็นความหมายทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ ซึ่งทำให้เกิดความหมายบ่งชี้เป็นนัย ซึ่งความหมายบ่งชี้เป็นนัยนั้นสามารถแบ่งได้อีกสองประเภท คือ ความหมายชี้บ่งเป็นนัยจากรูปภาษา (Conventional implicature) และความหมายชี้บ่งเป็นนัยจากการสนทนา (Conversational implicature)

ความหมายบ่งชี้เป็นนัยประเภทแรกคือ ความหมายชี้บ่งเป็นนัยจากรูปไวยากรณ์ ความหมายชี้บ่งเป็นนัยประเภทนี้ใช้ไวยากรณ์ทางภาษาเป็นแนวการวิเคราะห์ ดังตัวอย่างของ Grice ที่ว่า “He is an Englishman; he is, therefore, brave” จากข้อความนี้ การที่ผู้พูดใช้คำว่า Therefore ทำให้ผู้ฟังตีความได้ว่า บุคคลที่ผู้พูดอ้างถึงมีความกล้าหาญเป็นผลจากการที่เขาเป็นคนอังกฤษ เนื่องจากการใช้คำว่า Therefore เป็นสิ่งที่อนุมานความหมายเช่นนี้ นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างอื่น ๆ ของความหมายที่อนุมานได้จากรูปภาษา เช่น การใช้คำนำหน้านาม (Article) “He found a cat in his house” การที่เลือกใช้คำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะ a เป็นการพูดกล่าวรวม ซึ่งอาจทำให้ผู้ฟังตีความได้ว่า แมวตัวนี้ไม่ใช่แมวของผู้พูด ไม่ว่าผู้พูดจะกล่าวถ้อยคำนี้ในบริบทใดหรือใช้คำนำหน้านามกับคำนามคำอื่น ความหมายนี้ก็ยังคงอยู่ (กลยุทธ์วรรณ หงส์สดารมภ์ และธีรณัฐ โชคสุวณิช, 2551)

ความหมายบ่งชี้เป็นนัยประเภทที่สองคือ ความหมายชี้บ่งเป็นนัยจากการสนทนา สำหรับความหมายชี้บ่งเป็นนัยจากการสนทนา Grice กล่าวว่าต้องใช้หลักการที่เรียกว่า หลักการความร่วมมือการสนทนา (The cooperative principle) มาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแนวคิดของ Grice ในปี 1975 แนวคิดนี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการสื่อสารมีอิทธิพลต่อโครงสร้างภาษา และทำให้เราเข้าใจคำกล่าวที่ว่า “ในการพูดเราต้องการสื่อมากกว่าสิ่งที่เราพูดออกมาจริง ๆ” นอกจากนี้หลักการนี้ยังช่วยแก้ปัญหาทางความหมายบางประการที่แนวคิดทางอรรถศาสตร์ (Semantics) หรือจากรูปภาษาไม่สามารถอธิบายได้ ดังตัวอย่างของทรงธรรม อินทจักร (2550, หน้า 66)

1. A: Do you like my room?

B: It's cold in here.

2. A: What a great party! I'm back now.

B: Do you know what time it is?

จากบทสนทนาที่ 1. และ 2. หากมุ่งวิเคราะห์เพียงรูปภาพภาษาผลที่ได้จะเป็นดังนี้

ข้อ (1-B) หมายถึง อากาศในห้องหนาว ส่วนข้อ (2-B) ผู้พูดประสงค์ที่จะให้ผู้ฟังบอกเวลาให้ตนทราบ แต่เมื่อวิเคราะห์ตามขอบเขตของความหมายหรือตามเจตนาของผู้พูดและบริบทรอบข้างตามความหมายซึ่งบ่งเป็นนัยจากการสนทนาจะให้ความหมายดังนี้ ข้อ (1-B) ถ้ากล่าวในช่วงที่มีอากาศหนาวผู้พูดใช้ถ้อยคำนี้เพื่อสื่อให้ผู้ฟังปิดหน้าต่างหรือเปิดเครื่องทำความร้อนส่วนข้อ (2-B) ผู้พูดใช้ถ้อยคำนี้ไม่ได้เพื่อถาม แต่เป็นการเตือนหรือต่อว่าผู้ฟังที่ไม่รักษาวเวลา

ลักษณะการใช้ภาษาของชาวสิงคโปร์

ความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่ทุกคนควรมี ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว นักศึกษา นักธุรกิจ และเนื่องด้วยการมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย การติดต่อกันจึงเป็นเรื่องง่าย ดังนั้นบุคคลใดที่สามารถเข้าใจลักษณะนิสัย ภาษา มุมมองและความคิดของชาติอื่น ๆ ได้มาก ก็จะหาวิธีติดต่อ สื่อสาร ได้ง่ายขึ้น และสามารถสร้างความประทับใจ โดยใช้การสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลที่อยู่ต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม

การสื่อสารให้เข้าใจในเชื้อชาติที่ต่างกันนั้น การเข้าใจในวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ ถือเป็นเรื่องสำคัญ กล่าวคือเมื่อคนต่างเชื้อชาติ มาพบปะและสื่อสารกัน ก็มักคุ้นเคยการใช้วิถีชีวิต ความเชื่อ ค่านิยม และมุมมองของเชื้อชาติตนเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาและตัดสินความคิดและการกระทำของคนอีกชาติหนึ่ง เช่น คนไทยวิเคราะห์และพิจารณาว่า วิธีการดื่มน้ำซุ๊ปด้วยการทำเสียงดัง ๆ ของคนจีน เป็นกิริยาที่ไม่เหมาะสม แต่คนจีนกลับคิดว่าการทำเสียงดังเมื่อรับประทานอาหารเป็นการแสดงออกถึงการชื่นชมในรสชาติ (Sinclair & Yee, 1990) เนื่องจากคนแต่ละชาติมีความเชื่อ ศาสนา ประวัติศาสตร์ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และโครงสร้างทางสังคมที่แตกต่างกัน และความแตกต่างทางด้านการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นการศึกษาความหมาย รูปแบบการสื่อสารของชาติอื่น ๆ ตามความเข้าใจของตน ก็อาจเกิดความเข้าใจผิดได้ และเมื่อกล่าวถึง การใช้ภาษาของคนสิงคโปร์ ซึ่งเป็นเชื้อชาติที่ต่างจากเชื้อชาติไทย ย่อมมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างไปจากชาติไทย

สิงคโปร์ถือเป็นชาติเอเชียชาติหนึ่งที่สำคัญ การสำรวจต่อผู้ใหญ่ แม้ว่าคนสิงคโปร์จะได้รับอิทธิพลด้านการเมืองและสังคมมาจากประเทศอังกฤษ แต่เนื่องจากสาธารณรัฐสิงคโปร์ประกอบด้วยคนเอเชียเชื้อชาติจีน มาเลย์ และอินเดีย จึงมีทัศนคติต่อการเปิดเผยตนเองคล้ายคลึงกับ

ชาติเอเชียอื่น ๆ เช่น คนสิงคโปร์มักไม่สบตากับคู่สนทนา เพราะการจ้องตาสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวท้าวของความรู้สึกหรือความคิดของผู้อื่น (Craig, 1993) อีกทั้งชาวสิงคโปร์และคนในแถบทวีปเอเชียมีการพูดที่ไม่ตรงไปตรงมา พูดอ้อมค้อม โดยเฉพาะในกรณีที่ตนเองไม่เห็นด้วย และจะหลีกเลี่ยงการปฏิเสธแบบตรง ๆ เนื่องจากการตอบปฏิเสธตรง ๆ จะทำให้บุคคลที่ติดต่อดูเสียหน้า ซึ่งเป็นการไม่ให้เกียรติคู่สนทนา ด้วยเหตุนี้คนสิงคโปร์ หรือคนในแถบเอเชียมักปฏิเสธด้วยภาษาท่าทาง เช่น นิ่งเงียบ หัวเราะ ฯลฯ หรือพูดอ้อม ๆ (Shell, 1993) ในทางตรงกันข้าม คนอเมริกันจะแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกด้วยการพูดหรือการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา (Wanning, 1991) ซึ่งอาจอึดอัดหรือไม่เข้าใจว่า “ความนิ่งเงียบ” หรือการพูดอ้อมค้อมของคนเอเชียหมายถึงอะไร

จากลักษณะการใช้ภาษาของชาวสิงคโปร์ จะเห็นได้ว่าชาวสิงคโปร์หลายครั้งพูดอ้อมค้อมตอบไม่ตรงประเด็น ซึ่งการพูดไม่ตรงประเด็นอาจทำให้บางครั้งผู้ฟังไม่เข้าใจสารที่ผู้พูดต้องการสื่อ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ชาวไทยควรศึกษา เพื่อให้ทราบแนวทางการใช้ภาษาของชาวสิงคโปร์ ที่มีเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากชาวไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในส่วนของกรณีศึกษาการละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนามีผู้ศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

สุวิชชา นาคสุข (2549) ได้วิจัยเรื่อง Flouting maxims in Thai soap opera Drama Scripts (ความหมายนัยแอบแฝงในบทละครโทรทัศน์ไทย) ได้ศึกษาการละเมิดหลักประเภทการกล่าวความหมายนัยแอบแฝง (Flouting the maxim) ในบทละครโทรทัศน์ไทยแนวครามา มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาหลักความร่วมมือการสนทนาของ Grice โดยเน้นการกล่าวข้อความที่มีความหมายเป็นนัย และเพื่อวิเคราะห์เหตุผลและหน้าที่ของการกล่าวความหมายนัย โดยการเก็บข้อมูลจาก 35 ตัวอย่างในเรื่องย่อตามบทละครโทรทัศน์ 4 เรื่อง ได้แก่ เธอคือดวงใจ หลงเงาจันทร์ ใจเดียวและเรื่องเหมือนเราจะรักกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้พูดในละครโทรทัศน์ทั้ง 4 เรื่อง ได้กล่าวข้อความที่ให้ความหมายนัยแอบแฝงครบทั้งสี่ประเภทตามหลักทฤษฎีของ Grice ได้แก่ การกล่าวข้อความที่ให้ความหมายนัยแอบแฝงทางปริมาณจำนวน 15 ข้อความ การกล่าวข้อความที่ให้ความหมายนัยแอบแฝงทางคุณภาพจำนวน 14 ข้อความ การกล่าวข้อความที่ให้ความหมายนัยแอบแฝงทางความสัมพันธ์จำนวน 3 ข้อความ และการกล่าวข้อความที่ให้ความหมายนัยแอบแฝงทางหลักวิธีการ

จำนวน 3 ข้อความจากนั้นผู้วิจัยจึงนำบทสนทนามาแบ่งตามหน้าที่ของการกล่าวความหมายนัยแฝง พบว่ามี 8 หน้าที่ ได้แก่ หน้าที่เพื่อจะยืนยันในข้อความของผู้พูด หน้าที่เพื่อประชดประชัน หน้าที่เพื่ออธิบายลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล หน้าที่เพื่อหลีกเลี่ยงการตอบคำถามที่ไม่สะดวกตอบ หน้าที่เพื่อกล่าวขอร้อง หน้าที่เพื่อค้นหาคำตอบจากผู้สนทนา หน้าที่เพื่อปฏิเสธ และหน้าที่เพื่อหลีกเลี่ยงการพูดในประเด็นต้องห้าม

คาราณี ใจเย็น (2550) วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์บทสนทนาของตัวละครในวรรณคดีเรื่อง สามก๊ก ฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทสนทนาของตัวละคร ได้แก่ กุยกะ จิวยี่ และขงเบ้ง โดยวิเคราะห์จำนวนบทสนทนาทั้งหมด 167 บทสนทนา แบ่งเป็นบทสนทนาของกุยกะจำนวน 18 บทสนทนาของจิวยี่จำนวน 28 บทสนทนา และของขงเบ้งจำนวน 121 บทสนทนา โดยใช้หลักความร่วมมือการสนทนา (Cooperative principle) ของ Grice และความหมายซึ่งบ่งเป็นนัยในการสนทนา (Conversational implicature) ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครทั้งสามตัวใช้หลักการความร่วมมือการสนทนาตามหลักทฤษฎีของ Grice คือ หลักในการสนทนา (Cooperative principle) และยังพบว่า ในแต่ละบทสนทนาของตัวละคร ทั้งสามตัวละคร มีการใช้หลักสนทนามากกว่าสองหลักขึ้นไปหลักดังกล่าว ได้แก่ หลักคุณภาพ หลักปริมาณ หลักตรงประเด็น และหลักวิธีพูด อีกทั้งตัวละครยังทำการละเมิดหลักทั้งสองประเภท คือ การละเมิดหลัก (Violating the maxim) และการละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim)

วราธร ณ เชียงใหม่ (2551) วิจัยเรื่อง Flouting maxims in selected Thai women's magazine advertisements (ความหมายนัยแฝงในโฆษณาสินค้าของหนังสือนิตยสารผู้หญิงไทย) ได้ศึกษาหลักการความร่วมมือการสนทนา ของ พอล เอช ไกรซ์ (Paul H. Grice) ในด้านเงื่อนไขของการกล่าวข้อความที่ให้ความหมายนัยแฝงในโฆษณาสินค้าของหนังสือนิตยสารผู้หญิงไทย มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์เหตุผลและหน้าที่ของการกล่าวความหมายนัยแฝงการวิเคราะห์ข้อมูลได้จากการเก็บตัวอย่างโฆษณาจำนวน 40 ตัวอย่างจากนิตยสารผู้หญิงชั้นนำของประเทศไทย เช่น นิตยสารแพรว นิตยสารสุดสัปดาห์ นิตยสารดิฉัน นิตยสารลีซ่า นิตยสารเปรี้ยว เป็นต้น จากผลการศึกษาพบว่า จาก 40 ตัวอย่างของโฆษณาสินค้าในนิตยสารสำหรับผู้หญิงมีการละเมิดหลักของการใช้ภาษาทั้งสิ้นสี่ด้าน ตามหลักความร่วมมือการสนทนาได้แก่ การกล่าวข้อความที่มีการละเมิดประเภท การละเมิดหลักแบบมีนัย Flouting the maxim ด้านคุณภาพ (Maxim of quality) คือ การกล่าวข้อความที่ไม่เป็นความจริงพบมากที่สุด 20 ข้อความด้านลักษณะหรือวิธีการ (Maxim of manner) คือการกล่าวข้อความที่มีความหมายไม่ชัดเจนคลุมเครือและไม่มีลำดับขั้นตอนพบ 11 ข้อความ ด้านปริมาณ (Maxim of quantity) คือ การกล่าวข้อความที่มีความหมายมากหรือน้อยเกินกว่าเจตนาพบ 9 ข้อความ แต่ในงานวิจัยนี้ไม่พบการละเมิดหลักความสัมพันธ์หรือตรงประเด็น

(Maxim of relation) คือ การกล่าวข้อความที่ไม่สอดคล้องกันกับเจตนาของการพูดในส่วนของ การละเมิดหลักการสนทนาในประเภท Flouting maxims

ธีระ รุ่งธีระ และอินธิสาร ไชยสุข (2552) ได้วิจัยเรื่อง ซ่อนอยู่ในคำทุกคำเสมอเวลาด้าน พุดอะไร วัจนปฏิบัติศาสตร์กับการถอดรหัสรักของคุณหญิงกิริติในละครเวทีข้างหลังภาพ เดอะ มิวสิคัล มิวตดูประสงค์เพื่อมุ่งศึกษาพฤติกรรมการเข้ารหัสรักของ ม.ร.ว. กิริติ เพื่อแสดงความเข้าใจ ของตนเองก่อนพบโดยอาศัยทฤษฎีทางวัจนปฏิบัติศาสตร์คือ หลักการให้ความร่วมมือ การสนทนา ของ Grice ในปี 1975 เป็นแนวในการวิเคราะห์การศึกษา โดยเน้นวิเคราะห์วัจนภาษาและ อวัจนภาษาที่พบในละครเวทีเรื่อง ข้างหลังภาพเดอะมิวสิคัลของบริษัทซีเนริโอ จำกัด ผลการศึกษา พบว่า ม.ร.ว. กิริติ มีกลวิธีในการเข้ารหัสการละเมิดหลักความร่วมมือในการสนทนา 4 หลัก ได้แก่ หลักด้านปริมาณ หลักด้านคุณภาพ หลักด้านความสัมพันธ์ และหลักด้านลักษณะ หรือวิธีการ ในแต่ละสถานการณ์อาจมีการกระทำผิดหนึ่งหลักหรือมากกว่าหนึ่งหลักได้ เนื่องจากกลวิธีดังกล่าว มีความแนบเนียนและซับซ้อนยากต่อการตีความทำให้คนฟังผู้ที่คอยประสบการณ์ทางการสื่อสารไม่สามารถถอดรหัสรักของ ม.ร.ว.กิริติ ได้จนกลายเป็น โศกนาฏกรรมในที่สุด

งานวิจัยในต่างประเทศ

Nugraha (2553) ศึกษาเกี่ยวกับการละเมิดหลักการร่วมมือการสนทนาหลักของ Grice Maxim ในการสื่อสารเรื่องตัวละครในภาพยนตร์ Real Steel งานวิจัยชิ้นนี้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพเชิงพรรณนาโดยรวบรวมข้อมูลจากบทสนทนาในภาพยนตร์การวิเคราะห์ความบทสนทนาเป็นการบรรยายข้อมูลที่ถูกละเมิด และการอธิบายข้อมูลในรูปแบบของการสนทนาการอธิบายบริบท และการวิเคราะห์ว่าตัวละครใช้หลักการละเมิดอย่างไรใน ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามบริบท สถานการณ์ ในสี่หลักการ คือ การละเมิดหลักด้านคุณภาพ ด้านปริมาณ ด้านตรงประเด็น และด้านวิธีการ การศึกษาแสดงให้เห็นว่าตัวละครมักจะละเมิดหลักคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือ การละเมิดหลักตรงประเด็น คุณภาพ และหลักวิธีการ นอกจากนี้หลักการละเมิดมักเกิดในการสนทนา ผู้ฟังสามารถเข้าใจสารที่สื่อจากผู้พูดได้ หากพวกเขามีความเกี่ยวข้องกัน เช่น เป็นสามีภรรยา พี่น้อง พ่อแม่ เนื่องจากมีภูมิหลังร่วมกัน

Khosravizadeh and Sadehvandi (2554) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง Some instances of violating and flouting of the maxim of quantity by the main characters (Barry & Tim) in dinner for schmucks จุดประสงค์ของงานวิจัยคือ วิเคราะห์การละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนา ของ Grice การละเมิดหลักประเภท การละเมิดหลัก Violating the maxim และ Flouting the maxim ด้านหลักปริมาณ (Maxim of quantity) โดยการศึกษาภาพยนตร์แนวตลก เรื่อง Dinner for Schmucks

เน้นบทสนทนาของสองตัวละครหลักคือ Barry และ Tim ซึ่ง Barry เป็นสรรพากร ที่มีฐานะปานกลางลักษณะนิสัย เป็นผู้มองโลกในแง่ดี ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ช่างเจรจา มีวิธีการพูดที่หลากหลาย จนบางครั้งคำพูดของเขาสามารถสร้างความรำคาญให้กับ Tim ในขณะที่ตัวละครที่ชื่อ Tim ซึ่งเป็นนักวิเคราะห์การเงินของบริษัทเอกชนมีสติปัญญาที่ดี หน้าตาดี และมีฐานะดี การพูดของเขาตรงไปตรงมาและมีหลักการ แต่ Tim ไม่ช่างเจรจาเหมือนกับ Barry จากผลการศึกษาดังกล่าวของตัวละครในภาพยนตร์แนวตลกเรื่องนี้พบว่า ในบทสนทนาของ Barry และ Tim สามารถพบการละเมิดหลักการสนทนา โดยเฉพาะในบทสนทนาของ Barry จะพบการละเมิด ทั้งแบบ Violating และ Flouting ในด้านปริมาณมากกว่า บทสนทนาของ Tim และการละเมิดหลัก ประเภท Violating the maxim และ Flouting the maxim ในด้านปริมาณนั้นจะขึ้นกับลักษณะนิสัยของตัวละคร

Andresen (2556) ได้วิจัยเรื่อง Flouting the maxims in comedy: an analysis of flouting in the comedy series community เพื่อศึกษาการละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนา แบบการละเมิดแบบมีนัย (Flouting the maxiam) ในภาพยนตร์ตลก ที่มีการละเมิดในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกัน รวมทั้งลักษณะของตัวละครที่แตกต่างกัน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การละเมิด บทสนทนา แตกต่างจากการละเมิดของตัวละครพบการละเมิดแบบมีนัยด้านปริมาณสูงสุด รองลงมาคือ การละเมิดแบบมีนัยด้านคุณภาพ การละเมิดด้านความสัมพันธ์ และการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านวิธีการพบน้อยที่สุด ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการการละเมิดหลักแบบมีนัยของตัวละครเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันของพวกเขาซึ่งเป็นเหตุผลที่ใช้ภาษาแตกต่างกันและมีจำนวนมากที่ตัวละครทำการละเมิดเพื่อที่จะสร้างความตลก

FiqhiFadil (2559) ได้ศึกษาการละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนาในแบบการละเมิดหลัก (Violating the maxim) ในภาพยนตร์ Hotel Transylvania 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุประเภทของการละเมิดในสี่ด้านคือ ด้านคุณภาพ ปริมาณ ความสัมพันธ์และวิธีการ และหาสาเหตุของตัวละครที่มีการละเมิดหลักดังกล่าวโดยใช้แนวคิดของ Paul Grice ในการวิเคราะห์ประเภทของการละเมิดหลักในภาพยนตร์ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในการวิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลถูกเก็บรวบรวมจากบทสนทนาของตัวละคร โดย Adam Sandler และ Robert Smigel ผลการวิจัยพบว่าพบการละเมิดหลักใน 4 ด้าน โดยหลักด้านปริมาณคุณภาพ ถูกพบมากที่สุด ตามด้วยหลักด้านคุณภาพ หลักด้านความสัมพันธ์และหลักด้านวิธีการ ตามลำดับ ด้วยเหตุผลที่ละเมิดหลักมากที่สุดคือ เหตุผลการสร้างอารมณ์ขัน

จากตัวอย่างงานวิจัยข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ผู้วิจัยวิเคราะห์การละเมิดหลักการสนทนา ในประเภทการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย ที่ปรากฏในภาพยนตร์ วรรณกรรม ละคร ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาจากบุคคลจริงมีข้อจำกัดในการเก็บข้อมูลจากภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง โดยผล

การศึกษาพบว่า ภาพยนตร์แนวชีวิต และแนวตลก มีการละเมิดหลักความร่วมมือการสนทนา
ทั้งประเภทการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่าน ภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ (Cooperative principle) ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เพื่อนำมาวิเคราะห์การละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนา โดยการวิเคราะห์ ผ่านทางภาพยนตร์มีรายละเอียดการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การนำภาพยนตร์เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ปี พ.ศ. 2557 ประเทศไทยได้จัด “เทศกาลภาพยนตร์สิงคโปร์ (Singapore film festival 2014)” โดยโรงภาพยนตร์เอส เอฟ ซีเนม่า (SF Cinema) ร่วมกับสถานเอกอัครราชทูตสิงคโปร์ ประจำประเทศไทย (Embassy of the republic of singapore) นำภาพยนตร์คุณภาพที่ได้รับรางวัล จากเวทีระดับโลก เช่น รางวัล “Camera d’Or” จากเทศกาลหนังเมืองคานส์ โดยมีภาพยนตร์ 2 เรื่อง คือ ILO ILO และ That Girl in Pinafore เปิดฉาย ในปี พ.ศ. 2557 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประเทศไทยซึมซับความเป็นสิงคโปร์ให้มากขึ้น โดยการรับชมผ่านทางภาพยนตร์ ชวา ชิว ซัน (Chua Siew San) เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐสิงคโปร์ประจำประเทศไทยกล่าวในพิธีเปิดงานว่า “ยินดีที่ได้จัดงานภาพยนตร์ในครั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้ภาพยนตร์สิงคโปร์เป็นที่รู้จัก และหวังว่าจะช่วยให้ผู้ชม มีความเข้าใจในความเป็นสิงคโปร์มากขึ้น” (ฮอดนิวส์, 2557)

จากคำกล่าวของ ชวา ชิว ซัน เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐสิงคโปร์ประจำประเทศไทย จะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้และศึกษา สามารถเพิ่มความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ของชาวสิงคโปร์สู่ชาวไทยได้ เพราะภาพยนตร์มีเทคนิคการสื่อความหมายที่สมจริงทั้งการกำหนด ลักษณะของภาพ การเคลื่อนไหว การลำดับภาพ และการใช้เสียงประกอบ ทำให้ภาพยนตร์สามารถ สร้างความรู้สึก และเข้าใจเรื่องราวให้แก่ผู้ชมได้อย่างลึกซึ้ง คุณสมบัติทางด้านภาพ และเสียงของ ภาพยนตร์ นับได้ว่าดีกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ ในการถ่ายทอดเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ออกมาจน สามารถนำมาศึกษาและง่ายต่อการชมและทำความเข้าใจ (กบ เชียงราย, 2548) และความสำคัญอีก ประการหนึ่งในการนำภาพยนตร์มาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์คือ การจำกัดด้วยระยะเวลา เพราะ

ภาพยนตร์เรื่องสั้นเรื่องหนึ่ง มีระยะเวลาเพียงไม่กี่นาที หรือหากเป็นภาพยนตร์เรื่องยาวจะไม่เกิน 3 ชั่วโมง แต่ทำให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาได้ง่ายและสะดวกกว่าการศึกษาจากบทสนทนาที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของชาวสิงคโปร์ที่ใช้เวลานานและเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างมาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น งานวิจัยจึงได้คัดเลือกภาพยนตร์เรื่องสั้น โดยวิธีการแบบเจาะจง (Purposive sampling) และมีหลักการในการเลือกภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ดังต่อไปนี้

1. เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นของสิงคโปร์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557-2560 ความยาวไม่เกิน 25 นาที
2. เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ ที่มีผู้แสดงเป็นชาวสิงคโปร์
3. เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นประเภทแนวเพื่อชีวิต (Drama) แนวด้านความรัก (Romantic) และแนวตลก (Comedy) สาเหตุที่เลือกภาพยนตร์สามประเภทนี้เนื่องจากมีภาษาที่เป็นธรรมชาติ และใกล้เคียงในบทสนทนาชีวิตประจำวัน จากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนภาพยนตร์ทั้งหมด 6 เรื่อง ดังนี้

1. We Were Once Happy เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นประเภท เพื่อชีวิต ในปี พ.ศ. 2559 บทพูดเป็นภาษาอังกฤษ

2. Our Universal Journey เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นประเภทความรัก ในปี พ.ศ. 2559 บทพูดเป็นภาษาอังกฤษ

3. Sunshine เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นประเภท เพื่อชีวิต ในปี พ.ศ. 2557 บทพูดเป็นภาษาอังกฤษ

4. Love is a Choice เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นประเภทความรัก ในปี พ.ศ. 2559 บทพูดเป็นภาษาอังกฤษ

5. The Breakup List เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นประเภทตลก ในปี พ.ศ. 2560 บทพูดเป็นภาษาอังกฤษ

6. Relationships-Making Better Decisions เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นประเภทตลก (Comedy) ในปี พ.ศ. 2557 บทพูดเป็นภาษาอังกฤษ เรื่องย่อของภาพยนตร์ดูจากภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในบทสนทนาการละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนา ในภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีของ Grice (1975) ในการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนา ในประเภท การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัยใน 4 ด้าน คือ หลักด้านปริมาณ หลักด้านคุณภาพ หลักด้านความสัมพันธ์ และหลักด้านวิธีการ

2. นำกรอบแนวคิดของ Grice (1975) ในเรื่องการไม่ปฏิบัติตามหลักการร่วมมือ การสนทนาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ และจัดทำแบบฟอร์มการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติ หลักความร่วมมือสนทนา ในประเภทการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย ซึ่งครอบคลุม ทฤษฎีในภาคผนวก ข

3. ศึกษาภาพยนตร์เรื่องสั้นทั้ง 6 เรื่องอย่างละเอียด

4. ถอดบทสนทนาภาษาอังกฤษของตัวละคร จากภาพยนตร์เรื่องสั้นทั้ง 6 เรื่อง และ จัดพิมพ์

5. วิเคราะห์บทสนทนาจำนวน 78 บทสนทนา จากภาพยนตร์เรื่องสั้นทั้ง 6 เรื่อง โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนประกอบด้วย การวิเคราะห์การละเมิดหลัก และการละเมิด หลักแบบมีนัย โดยนำกรอบแนวคิดของ Grice (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

6. นำผลการวิเคราะห์ จากข้อ 5. นำมาวิเคราะห์ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญอีก 2 ท่าน ตรวจสอบ ความสอดคล้องของผล การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย ส่วนใดไม่สอดคล้องกัน ผู้วิจัย ได้มีการร่วมอภิปรายกับผู้ร่วมการวิเคราะห์ อีก 2 ท่านเพื่อให้ได้ข้อสรุป และนำผลหาค่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Inter-rater reliability) ระหว่างผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษ ซึ่งในการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักการ ความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์ เรื่องสั้นสิงคโปร์ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาสองท่าน ซึ่งปัจจุบัน รับผิดชอบงานด้านการสอนภาษาอังกฤษให้กับมหาวิทยาลัยบูรพา และมีความเชี่ยวชาญในการใช้ ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี จากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินทั้งสองท่าน พบว่ามีค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

7. นำผลการวิเคราะห์ การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย มาหาค่าความถี่และ ร้อยละ

8. สรุปผลการวิเคราะห์ในลักษณะการอธิบายเชิงพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์ เรื่องสั้นสิงคโปร์ จำนวน 6 เรื่อง เป็นการวิเคราะห์บทสนทนา การละเมิดหลักความร่วมมือการสนทนา ประเภท การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย ตามกรอบแนวคิดของ Grice (1975) ซึ่งมีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์บทสนทนาการละเมิดหลักความร่วมมือการสนทนา ในบทภาพยนตร์ เรื่องสั้นสิงคโปร์ 6 เรื่องทั้งในประเด็นการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย สามารถสรุปเป็นผลของการวิเคราะห์ได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาประเภท การละเมิดหลัก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาประเภท การละเมิดหลักแบบมีนัย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าร้อยละของการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนา ในประเภท การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาประเภทการละเมิด

ตารางที่ 1 ค่าความถี่และร้อยละของการไม่ปฏิบัติตามหลักการสนทนาประเภทการละเมิดหลัก

ด้านของการละเมิด ละเมิดหลัก (Violating the axiom)	ชื่อภาพยนตร์													
	We Were Once Happy		The Breakup List		Our Universal Journey		Love is a Choice		Sunshine		Relationships - Making Better Decisions		ผลรวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านปริมาณ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ด้านคุณภาพ	1	11.11	1	11.11	-	-	-	-	-	-	-	-	2	22.22
ด้านความสัมพันธ์	2	22.22	3	33.33	-	-	-	-	1	11.11	-	-	6	66.67
ด้านวิธีการ	1	11.11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	11.11
ด้านรวม	4	44.44	4	44.44	-	-	-	-	1	11.11	-	-	9	100

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาประเภท การละเมิดหลัก โดยผลของการวิเคราะห์ พบการละเมิดของตัวละครที่พบมากที่สุด ได้แก่ การละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ (Maxim of relation) คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ การละเมิดหลักด้านคุณภาพ (Maxim of quality) คิดเป็นร้อยละ 22.22 และการละเมิดหลักด้านวิธีการ (Maxim of manner) คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ ทั้งนี้ไม่พบการละเมิดหลักด้านปริมาณ (Maxim of quantity) ซึ่งตัวอย่างการละเมิดหลักในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

ตัวอย่างการละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ (Violating the maxim of relation)

ตัวอย่าง จากภาพยนตร์เรื่องสั้น The Breakup List สถานการณ์: เป็นฉากที่บ้านของ Luke ชายหนุ่มที่กำลังจะถูกบอกเลิกความสัมพันธ์จากแฟนสาว Judy ซึ่งบทสนทนาท่อนหน้า Judy ได้บอกเลิก Luke แต่ Luke ไม่ยอมรับฟัง Judy จึงรู้สึกโมโห

Judy: Can you just stop and listen to me?

Luke: Okay, what's up?

Judy: This!.. This is wrong! I'm trying to break up with you and you're asking me to try the spinach?

Luke: **It's way too salty. I should have used the Himalayan pink salt and not the bloody Brazillian sea salt. I'm so sorry, it's disgusting**

จากบทสนทนา Judy พยายามที่จะบอกเลิก Luke หลายครั้ง เขายังคงใช้วิธีการพูดเปลี่ยนประเด็น จากถ้อยคำที่กล่าวว่า **"it's way too salty. I should have used the Himalayan pink salt and not the bloody Brazillian sea salt. I'm so sorry, it's disgusting"** จากบทสนทนาดังกล่าว จะเห็นได้ชัดเจน ในเรื่องความไม่สัมพันธ์กันของบทสนทนา จากเรื่องที่ Judy พูดถึงเรื่องเลิกกับ Luke แต่ Luke กลับพูดถึงเรื่อง อาหาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจของ Judy และเป็นจากบทสนทนานี้จึงเป็นการละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์

ตัวอย่างการละเมิดหลักด้านคุณภาพ (Violating the maxim of quality)

ตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่องสั้น We Were Once Happy สถานการณ์: หลังจากที่ Joe กลับมาจากไนท์คลับ เขาเข้ามาหา Mary ในห้องนอน Mary ได้กลิ่นเหง้าจากตัว Joe เธอจึงพูดว่า

Mary: oh oh my goodness you smell.

Joe: that smelly smell?

Mary: yeah **you smell like alcohol and ash!**

Joe: Oh ash? **Oh ash, oh it's actually a new Cologne that I'm the ambassador for.**

จากบทสนทนาข้างต้น Joe และ Mary ใช้คำพูดที่กล่าวเกินจริงจากถ้อยคำของ Mary ที่กล่าวว่า "you smell like alcohol and ash!" ตัวเหม็นกลิ่นเหล้าและมีกลิ่นเหม็นเหมือนซากศพ ซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำในการพูดเปรียบเปรยที่เกินจากความเป็นจริง เนื่องจาก Joe กลับบ้านดึก และดื่มเหล้ามาเหมือนเช่นเคย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ Mary ไม่ชอบ จากนั้น Joe พูดว่า "Oh ash? Oh ash, oh it's actually a new Cologne that I'm the ambassador for" ถ้อยคำดังกล่าวเป็นการพูดเพื่อล้อเล่นเพื่อให้ Mary หายโกรธ จากถ้อยคำที่กล่าวว่า "actually a new Cologne that I'm the ambassador for." กลิ่นที่เหม็นนั้นเป็นกลิ่น โคโลญกลิ่นใหม่ และเป็นกลิ่นที่ตนเป็นตัวแทนสินค้า ถ้อยคำที่กล่าวว่า กลิ่นเหม็น เหมือนซากศพ และกลิ่น โคโลญที่เขาเป็นตัวแทน เป็นการกล่าวที่เกินจริง เนื่องจากไม่เป็นความจริง จากบทสนทนาข้างต้นจึงเป็นการละเมิดหลักด้านคุณภาพ

ตัวอย่างการละเมิดหลักด้านวิธีการ (Violating the maxim of manner)

ตัวอย่าง จากภาพยนตร์เรื่องสั้น We Were Once Happy สถานการณ์: ชายหนุ่มสองคน Joe และเพื่อนของเขา Paul นั่งดื่มเหล้ากันในไนท์คลับแห่งหนึ่งในเมือง และเมื่อ Paul เห็นสีหน้าของ Joe ไม่ค่อยดีเขาจึงถาม Joe ว่า

Paul: Joe, You seem a little bit off these days you right?

Joe: Maybe I am, but what can I do?

Paul: I don't know. Take a holiday maybe your vacation?

Joe: I wish! You want some?

Paul: Oh no thank, I quit drinking a long time ago.

Joe: Hey, is that one of your E-Cigarette thing ?

Paul: it's supposed to help me quit smoking. When are you quitting?

Joe: Ha haha.....

จากบทสนทนา Paul ถาม Joe ว่า "เมื่อไรถึงจะเลิกสูบบุหรี่" Joe กลับไม่ตอบ แต่เขากลับใช้การหัวเราะแทนการตอบคำถาม การที่ Joe หัวเราะ และไม่ตอบอะไรเลย ถือเป็นการตอบที่ไม่ชัดเจนไม่ให้คำตอบต่อผู้ฟังจากบทสนทนาข้างต้นจึงเป็นการละเมิดหลักแบบการละเมิดหลักด้านวิธีการ ซึ่ง Joe ไม่แน่ใจในสิ่งที่เขาจะตอบ โดยเขาคิดว่า เขาไม่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ เลยเลือกวิธีการหลีกเลี่ยงการตอบเป็นการหัวเราะแทน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาประเภทการละเมิดหลักแบบมีนัย

ตารางที่ 2 ค่าความถี่และร้อยละของการไม่ปฏิบัติตามหลักการสนทนาประเภท การละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim)

ด้านของการละเมิด การละเมิดหลักแบบมีนัย (flouting the maxim)	ชื่อภาพยนตร์													
	We Were Once Happy		The Breakup List		Our Universal Journey		Love is a Choice		Sunshine		Relationships - Making Better Decisions		ผลรวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านปริมาณ	5	7.25	4	5.80	4	5.80	1	1.45	-	-	3	4.35	17	24.64
ด้านคุณภาพ	11	15.94	21	30.43	-	-	4	5.80	3	4.35	1	1.45	40	57.97
ด้านความสัมพันธ์	3	4.35	-	-	4	5.80	-	-	-	-	4	5.80	11	15.94
ด้านวิธีการ	-	-	1	1.45	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.45
รวม	19	27.54	26	37.68	8	11.59	5	7.25	3	4.35	8	11.59	69	100

จากตารางที่ 2 การละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) พบประเภทของการละเมิดหลักแบบมีนัย (Flouting the maxim) ที่พบมากที่สุดได้แก่ การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ (Maxim of quantity) คิดเป็นร้อยละ 57.97 รองลงมาคือ การละเมิดแบบมีนัยในด้านปริมาณ (Maxim of quality) คิดเป็นร้อยละ 24.64 และการละเมิดแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์ (Maxim of relation) คิดเป็นร้อยละ 15.94 สุดท้ายคือ การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านวิธีการ (Maxim of manner) คิดเป็นร้อยละ 1.45 ตามลำดับ ซึ่งตัวอย่างการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาแบบมีนัยแต่ละด้านมีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ (Flouting the maxim of quality)

ตัวอย่างที่ 1 จากภาพยนตร์เรื่องสั้น Sunshine สถานการณ์: Spandex ได้หนีออกจากบ้านแล้วพบกับ Geek โดยบังเอิญ Geek ได้นำรถแท็กซี่ของพ่อมาขับโดยไม่บอก เพื่อจะฝึกขับรถแต่ระหว่างทางได้เจอกับ Spandex เธอคิดว่า รถของ Geek เป็นรถรับจ้าง เธอจึงขึ้นรถของ Geek โดยที่ Geek ไม่ได้ตั้งใจไปส่งเธอ แต่เขาโดยบังเอิญ ในขณะที่ขับรถมาสักพัก น้ำมันใกล้จะหมด Geek จึงพูดว่า

Geek: Running out of petrol (gas)

Spandex: Then top it up.

Geek: I have no money..... But this should be enough for me to drive home.

Spandex: What about me?

Geek: Take another taxi home. Hey.. Er...Hey (Spandex นั่งไปสักพัก จากนั้น Geek ได้เรียกเธอ)

Spandex: What do you want?

Geek: I'm sorry; I can't drive around you any further. **My father will kill me if he finds out I drove his taxi.**

จากบทสนทนา หลังจาก Geek ได้ละเมิดหลักการสนทนาแบบมีนัยด้านคุณภาพ ซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำที่กล่าวเกินจริง จากถ้อยคำที่กล่าวว่า “**My father will kill me if he finds out I drove his taxi**” ซึ่งในความเป็นจริง พ่อของ Geek ไม่มีทางทำอย่างที่เขากล่าว การที่ Geek พูดในลักษณะนั้น อาจจะเป็นเพราะต้องการบอก Spandex ว่าเขาไม่สามารถที่จะไปส่งเธอได้ และถ้าพ่อของ Geek ทราบเรื่องที่เขาขับรถออกมาขับโดยไม่ได้รับอนุญาต จะทำให้เกิดปัญหากันได้ ซึ่งเป็นการบอกปฏิเสธโดยอ้อมของ Geek จากบทสนทนานี้จึงเป็นการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ

ตัวอย่างที่ 2 ภาพยนตร์เรื่องสั้น Love is a Choice สถานการณ์: Marce พยายามอธิบาย เรื่องของความรัก กับ Lie ผู้หญิงที่กลัวการเริ่มต้นใหม่ Marce บอกรักเธอ แต่ Lie ยังไม่เชื่อมั่นในตัว Marce

Lie: But, what if I wake up one day and I don't love you anymore?

Marce: love isn't found. It's not something that just exists. When you meet that special someone. **Love is forged.**

จากบทสนทนาข้างต้น Marce ทำการละเมิดหลักการสนทนาแบบมีนัยด้านคุณภาพ จากถ้อยคำที่กล่าวว่า **“Love is forged”** ซึ่งเป็นการใช้คำอุปมาอุปมัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรัก จากบทสนทนาของ Marce จึงทำการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ

ตัวอย่างการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านปริมาณ (Flouting the maxim of quantity)

ตัวอย่างที่ 1 จากภาพยนตร์เรื่องสั้น Relationships - Making Better Decisions

สถานการณ์: Annable เป็น คู่รักของ Jim เธอชอบถามคำถามต่าง ๆ และให้ Jim เลือกตอบ ซึ่งทำให้ Jim ไม่ชอบ และต้องการอธิบายให้ Annable ได้รับความรู้

Jim: **You might think it's easy for me as a guy to make those choices but...**

Annable: Okay?

Jim: **It might be clothes or food, or exercise. Guys or girls. The reason why it's so easy to make choices.** Because my choice is always you.

จากบทสนทนา Jim ทำการละเมิดหลักการสนทนาแบบมีนัยด้านปริมาณ จากถ้อยคำ ที่กล่าวว่า **“You might think it's easy for me as a guy to make those choices but...”** ซึ่งเป็นการละเมิดข้อความของ Jim อาจมีความหมายเป็นนัยได้ว่า มันไม่ยากกับการที่จะต้องให้เลือกคำตอบ ตามที่เธอต้องการอยู่ตลอดเวลา เขาเลือกที่จะไม่พูดตรง ๆ อาจเป็นเพราะเพื่อรักษาน้ำใจของอีกฝ่าย หนึ่ง ไม่ให้โกรธหรือว่าเสียใจ และอีกหนึ่งประโยชน์จากการละเมิดหลักการสนทนาแบบมีนัยด้าน ปริมาณ คือ **“It might be clothes or food, or exercise. Guys or girls. The reason why it's so easy to make choices”** จากประโยคนี้ เป็นการให้ข้อมูลที่มากเกินไปจนความจำเป็นของ Jim เพียง เพื่อที่จะ บอก Annable ว่า เธอเป็นผู้หญิงที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเขา ดังนั้นจากตัวอย่างบทสนทนา ของ Jim จึงทำการละเมิดหลักการสนทนาแบบมีนัยด้านปริมาณคือ การใช้ถ้อยคำที่อธิบายน้อย เกินไป และในบทสนทนาของประโยคที่สองเป็นการให้ข้อมูลที่มากเกินไปจนความจำเป็น

ตัวอย่างที่ 2 จากภาพยนตร์เรื่องสั้น The Breakup List สถานการณ์: Joe มาหา Luke ที่บ้าน เพื่อที่มามบอก Luke ว่า เขาเลิกกับแฟน ซึ่งตรงกับวันครบรอบหกปีของ Luke กับ Judy พอดี และ Luke ได้ถูก Judy บอกเลิกในวันครบรอบ 6 ปี

Joe: I'm so sorry, Luke. I know it's your anniversary tonight. And I really didn't want this to happen, **but life is life** you know? Shit happens.

Luke (8.52): I don't know what I did, Joe. This is all my fault!

จากบทสนทนาข้างต้น Joe ละเมิดหลักการสนทนาแบบมีนัยในหลักด้านปริมาณ เนื่องจาก Joe ใช้ถ้อยคำซ้ำความหมาย จากถ้อยคำที่กล่าวว่า **“life is life”** ซึ่งอาจมีความหมายเป็นนัยได้ว่า เป็นเรื่องธรรมดาของชีวิต ที่ต้องพบเจอความสุขและความทุกข์ คือ สุขจากการที่มีคนรัก และทุกข์จากการที่ถูกคนรักบอกเลิก และสามารถเกิดขึ้น ได้กับชีวิตของคนอื่นทั่วไป บทสนทนาจึงเป็นการละเมิดแบบมีนัยด้านปริมาณ

ตัวอย่างการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์ (Flouting the maxim of relation)

ตัวอย่างที่ 1 จากภาพยนตร์เรื่องสั้น Relationships - Making Better Decisions

สถานการณ์: Annabel เป็นคนรักของ Jim เธอมีนิสัยชอบถาม เพื่อให้ Jim เลือกคำตอบ จากคำถามที่เธอถาม จากบทสนทนาเธอถาม Jim ว่า

Annabel: well...if I asked you... Should I go on a diet or should I exercise? What would you choose?

Jim: Not to play this game?

จากบทสนทนาดังกล่าว Jim พูดไม่ตรงประเด็น ในบทสนทนาที่กล่าวว่า **“not to play this game”** ซึ่งบทสนทนาข้างต้น Annabel ถามโดยให้ Jim เลือกว่าเธอควรลดอาหาร หรือ เลือกการออกกำลังกายดี เพื่อลดความอ้วน แต่ Jim ไม่สามารถพูดคำตอบออกมาได้เนื่องจากเกรงว่าจะไม่ถูกใจเธอแล้วจะเกิดปัญหา จึงตอบไปว่า ไม่เล่นเกมสั้นได้ไหมซึ่งเป็นการตอบที่ไม่สัมพันธ์กับคำถามจากบทสนทนาจึงเป็นการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์

ตัวอย่างที่ 2 จากภาพยนตร์เรื่องสั้น Our Universal Journey สถานการณ์: Lucas และ Samantha เป็นแฟนกัน Lucas ทำงานอยู่ต่างประเทศ เขาโทรคุยกับ Samantha ทุกวัน แต่ Lucas งานยุ่งจึงไม่ค่อยได้คุยกับ Samantha ในขณะที่เธอไปงานวันเกิดเพื่อน ซึ่งตรงกับช่วงที่ Lucas วางเขาจึงโทรหา Samantha แต่ Samantha ไม่รับสาย จนช่วงเช้าของวันรุ่งขึ้นถึงได้คุยกัน และสร้างความไม่พอใจให้แก่ Lucas ตามบทสนทนาต่อไปนี้

Lucas: I just thought you'd be more excited to chat since we haven't seen each other in so long.

Samantha: **Can't I have fun too?**

จากบทสนทนา Samantha ทำการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์ จากถ้อยคำที่กล่าวว่า Can't I have fun too? ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ไม่สอดคล้องกับข้อความของ Lucas ว่าที่กล่าวว่า

“I just thought you'd be more excited to chat since we haven't seen each other in so long” ซึ่ง Lucas แต่ Samantha กับพูดเปลี่ยนเรื่องจากถ้อยคำที่กล่าวว่า **Can't I have fun too?** ซึ่งเป็นการตอบไม่ตรงประเด็น ซึ่งอาจมีความหมายเป็นนัยว่า น้อยใจ ที่ Lucas ยุ่งกับงานจนไม่มีเวลาให้เธอ บทสนทนาจึงเป็นการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์

ตัวอย่างการละเมิดหลักมีนัยด้านวิธีการ (Flouting the maxim of manner)

ตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง The Breakup List สถานการณ์: Luke เตรียมงานครบรอบหกปีระหว่างเขากับ Judy

Luke: I did it in the afternoon. Actually, I have been planning for this date for a month now, to be honest. When you came home that day and I was sort of in the kitchen?

Judy: **Luke, please.** Just stop. **I can't do this anymore.**

Luke: What's wrong? Come here. Is it work? Is it your boss giving you problems or...

ในขณะที่ Luke พูดเรื่องการจัดเตรียมงานเพื่อวันครบรอบหกปีของเขากับ Judy เธอตัดจังหวะ โดยการให้ Luke หยุด แล้วกล่าวว่า "I can't do this anymore." ซึ่งเป็นการพูดที่ไม่ชัดเจนคลุมเครือ โดยอาจมีความหมายเป็นนัยว่า ฉันคบกับเธอต่อไปไม่ได้แล้ว ซึ่ง Luke ไม่เข้าใจว่า Judy หมายความว่าอย่างไรจากสิ่งที่เธอพูด โดยดูจากการที่เขาถามต่อว่า เกิดอะไรขึ้น บทสนทนาจึงเป็นการละเมิดหลักแบบมีนัยด้านวิธีการ

จากผลการวิเคราะห์สามารถนำมาสรุปตารางการเปรียบเทียบการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาระหว่างการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตอนที่ 3 ดังนี้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคำร้อยละการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนา ระหว่างการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลรวมร้อยละการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาระหว่างการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย

ชื่อภาพยนตร์	ละเมิดหลัก			ละเมิดหลักด้านคุณภาพ			ละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์			ละเมิดหลักด้านวิธีการ	
	ด้านปริมาณ			คุณภาพ			ความสัมพันธ์			วิธีการ	
	ละเมิดหลัก	ละเมิดหลัก	แบบมีนัย	ละเมิดหลัก	ละเมิดหลัก	แบบมีนัย	ละเมิดหลัก	ละเมิดหลัก	แบบมีนัย	ละเมิดหลัก	ละเมิดหลักแบบ
We Were Once Happy	—	7.25	11.11	15.94	22.22	4.35	11.11	—	—	—	—
The Breakup List	—	5.80	11.11	30.43	33.33	—	—	—	—	—	1.45
Our Universal Journey	—	5.80	—	—	—	—	5.80	—	—	—	—
Love is a Choice	—	1.45	—	5.80	—	—	—	—	—	—	—
Sunshine	—	—	—	4.35	11.11	—	—	—	—	—	—
Relationships - Making Better Decisions	—	4.35	—	1.45	—	—	5.80	—	—	—	—
รวม	—	24.64	22.22	57.97	66.67	15.94	11.11	—	—	—	1.45

จากตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบผลรวมร้อยละของการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือ การสนทนาระหว่างการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัยจะเห็นว่า มีการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนา ที่เสนอโดย Grice (1975) ทั้งการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัยของแต่ละคนในภาพยนตร์ ในบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจากคำร้อยละจะพบว่า มีการละเมิดหลักแบบมีนัย มากกว่าการละเมิดหลัก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ ศึกษาการไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาผ่านภาพยนตร์เรื่องสั้นลิงคโปร์ จำนวนทั้งหมด 6 เรื่อง โดยแบ่งประเภทของการละเมิดออกเป็นสองประเภทและอีกสี่หลักการ คือ การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย โดยการละเมิดหลักทั้ง 2 ประเภทประกอบด้วย หลักด้านคุณภาพ หลักด้านปริมาณ หลักด้านความสัมพันธ์ และหลักด้านวิธีการ งานวิจัยนี้ได้วิเคราะห์บทสนทนาภาษาอังกฤษที่ถอดความจากภาพยนตร์เรื่องสั้น 6 เรื่อง มีบทสนทนาทั้งสิ้น 78 บทสนทนา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบการไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาของตัวละครทั้งสองประเภทได้แก่ การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย
2. ประเภทของการละเมิดหลักของตัวละครที่พบมากที่สุดได้แก่ การละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ การละเมิดหลักด้านคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 22.22 และการละเมิดหลักด้านวิธีการ คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ ทั้งนี้ไม่พบการละเมิดหลักด้านปริมาณ
3. ประเภทของการละเมิดหลักแบบมีนัย ที่พบมากที่สุดได้แก่ การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 57.97 รองลงมาพบ การละเมิดแบบมีนัยในด้านปริมาณ คิดเป็นร้อยละ 24.64 และการละเมิดแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 15.94 สุดท้ายคือ การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านวิธีการ คิดเป็นร้อยละ 1.45 ตามลำดับ
4. เมื่อเปรียบเทียบประเภทของการละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย พบว่ามีการละเมิดหลักแบบมีนัย มากกว่าการละเมิดหลัก

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อสรุปของผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า การสนทนาภาษาอังกฤษของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องสั้นลิงคโปร์ 6 เรื่อง การวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์เรื่องสั้นลิงคโปร์ มีหลายบทสนทนาที่ตัวละครปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนา ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานในการสนทนาที่ช่วยให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจ

แต่ในขณะที่เดียวกันหลาย ๆ บทสนทนาของตัวละคร พบการละเมิดหลักการความร่วมมือในสนทนา ซึ่งผลของการวิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์และอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

ประการแรก จากผลการวิจัยพบการไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนา ตามที่ Grice (1975) ได้เสนอใน 2 ประเภท คือ การละเมิดหลัก และการละเมิดหลักแบบมีนัย อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่า การปรากฏของการละเมิดในแต่ละประเภท จะเกิดขึ้นในจำนวนที่แตกต่างกัน กล่าวคือจากตัวอย่างบทภาพยนตร์เรื่อง We Were Once Happy ซึ่งพบว่า Joe ตัวละครในเรื่อง มีนิสัยที่ชอบเป็นห่วงความรู้สึกคนอื่น โดยเฉพาะ ความรู้สึกของคนในครอบครัว และเป็นคนที่ไม่ชอบเผชิญกับความเป็นจริง ไม่ชอบการกดดัน บ่อยครั้งที่เขามักเก็บเรื่องต่าง ๆ ไว้เพียงผู้เดียว จากลักษณะนิสัยของ Joe ดังกล่าวจึงพบว่า บทสนทนาของ Joe มีการละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ มากกว่าบทสนทนาของตัวละครจากเรื่องอื่น ๆ ซึ่งเหตุผลของการละเมิดหลักความร่วมมือที่เกิดขึ้นในลักษณะอุปนิสัยของผู้พูดมีผลต่อการละเมิดหลักการสนทนาที่แตกต่างกัน ออกไปยกตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครจากเรื่อง We Were Once Happy ในสถานการณ์ดังต่อไปนี้

สถานการณ์: May ซึ่งเป็นภรรยาของ Joe เสนอผลิตภัณฑ์ดูแลสุขภาพให้กับ Joe

Mary: But it does gonna like this.

Jon: Let's not talk about this okay? **I need to go shower very quickly alright?** I love you.

จากบทสนทนา Joe พูดเปลี่ยนเรื่องเป็นเรื่องที่ต้องการไปอาบน้ำ จากถ้อยคำที่กล่าวว่า "I need to go shower very quickly alright?" ซึ่ง Joe พูดเพื่อหลีกเลี่ยงการตอบคำถามซึ่งเป็นการละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ การพูดของ Joe แสดงให้เห็นถึงลักษณะอุปนิสัยของเขา ซึ่งการตอบไม่ตรงประเด็นของ Joe เป็นการหลีกเลี่ยงการตอบ เพื่อรักษาน้ำใจของ Mary ที่เธอได้แสดงความเป็นห่วงต่อสุขภาพของเขา ในขณะที่ Joe ต้องการที่จะปฏิเสธ ซึ่งตรงอุปนิสัยไม่ชอบกดดัน ทำให้ Joe หลีกเลี่ยงการตอบที่ตรงประเด็นเป็นการตอบแบบละเมิดหลักการสนทนา ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khosravizadeh and Sadehvandi (2554) การศึกษาเกี่ยวกับสองตัวละครหลักคือ Barry กับ Tim ในภาพยนตร์เรื่อง In Dinner for Schmucks จากผลการวิจัยพบว่า การละเมิดหลักการความร่วมมือการสนทนาจะมากหรือน้อยขึ้นกับลักษณะนิสัยและการพูดของแต่ละบุคคล เช่น ลักษณะบุคคลที่พูดติดตลจะมีสิทธิ์ละเมิดหลักได้มากกว่าบุคคลทั่วไป เช่นเดียวกับ Barry ที่เขาเป็นคนตลกช่างพูดช่างเจรจา และมีวิธีการพูดที่หลากหลาย ซึ่งต่างจาก Tim ที่เป็นนักธุรกิจต้องวางตัวดีทั้งด้านวาจาและบุคลิก มักจะพูดตรงประเด็นมากกว่า Barry จึงส่งผลให้ Barry มีแนวโน้มในการละเมิดหลักการสนทนามากกว่า Tim

ประการที่สองผลการวิจัยนี้พบการละเมิดหลัก ด้านความสัมพันธ์ในบทสนทนาของตัวละครมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 ซึ่งเหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจสืบเนื่องมาจากแนวคิดของ Grice (1975) ที่กล่าวว่า การละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์คือ การที่ผู้พูดทำให้เข้าใจผิด โดยไม่บอกความจริงทั้งหมด พูดในสิ่งที่ไม่จริงใจ หรือทราบข้อมูลที่ผิวเผิน ในด้านให้ข้อมูลที่เปลี่ยนเรื่องการสนทนา โดยการเปลี่ยนความสนใจของผู้ฟังจากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นการง่ายมากในบทสนทนาในชีวิตประจำวัน ที่ผู้พูดมีแนวโน้มที่จะไม่ปฏิบัติหลักความร่วมมือนี้ เช่นหากผู้พูดรู้สึกอยากจะออกจากบทสนทนาในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ซึ่งตนเองอาจรู้สึกอึดอัดที่จะดำเนินการสนทนาต่อไปก็จะใช้การหยุดนิ่งหรือเปลี่ยนหัวเรื่องบทสนทนาไปเป็นเรื่องอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากบทสนทนาของ Joe จากภาพยนตร์เรื่อง The Breakup List

สถานการณ์: Judy อยู่ที่บ้านของ Luke ซึ่งเป็นวันครบรอบ 6 ปีของทั้งคู่ Luke จึงเตรียมจัดงานฉลอง เตรียมสถานที่ และอาหารเพื่อเซอร์ไพรส์ Judy แต่ Judy มาเพื่อบอกเลิก Luke

Judy: I'm breaking up with you.

Luke: **Spinach! You haven't tried the spinach. The spinach is really good; you're going to love it. Just the way you like it, I know.**

จากบทสนทนา Luke ทำการละเมิดหลักการสนทนาโดยการพูดที่ไม่สัมพันธ์กับหัวข้อดังกล่าว จากการที่ Judy บอกเลิกความสัมพันธ์กับ Luke เขาจึงรู้สึกอึดอัดที่ต้องพูดเรื่องดังกล่าว จึงพูดเปลี่ยนประเด็น เพื่อเปลี่ยนความสนใจของ Judy โดยการเปลี่ยนเรื่องสนทนาเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกปฏิเสธจาก Judy เนื่องจาก Luke ยังรัก Judy และไม่ต้องการเลิกกับเธอ นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังพบว่า ไม่พบการละเมิดหลัก ด้านปริมาณของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องสั้นทั้ง 6 เรื่อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาพยนตร์เรื่องสั้นเป็นการเล่าเรื่องในประเด็นสั้น ๆ และมีเวลาที่จำกัด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การใช้ภาษาของตัวละครใช้ถ้อยคำที่ไม่ฟุ่มเฟือย กระชับ ได้ใจความ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกวดี ขุนทองจันทร์ (2560) ที่กล่าวว่าภาพยนตร์เรื่องสั้นเป็นการนำเสนอที่จำกัดด้วยเวลาไม่เกิน 40 นาที ดังนั้นบทสนทนาของตัวละครจึงเป็นการพูดที่กระชับ ด้วยลักษณะของภาพยนตร์เรื่องสั้น อาจทำให้ไม่พบการละเมิดหลักด้านปริมาณในผลกสนวิจัย ซึ่งการละเมิดหลักด้านปริมาณเป็นการใช้ถ้อยคำที่มากหรือน้อยเกินความจำเป็น

ประการที่สาม เป็นที่น่าสังเกตว่าการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนา จะเกิดขึ้นเมื่อตัวละครในบทสนทนามีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การละเมิดหลักด้านคุณภาพ ในบทสนทนาเรื่อง We Were Once Happy ในตัวอย่างบทสนทนาของ Mary กับ Joe

สถานการณ์: หลังเลิกงานก่อนกลับบ้าน Joe ไปดื่มเหล้ากับเพื่อนหลักจากที่เขากลับมาที่บ้าน Joe เดินเข้ามาหา Mary ในห้องนอน Mary ได้กลิ่นเหล้าจากตัว Joe เธอจึงพูดอยากให้ Joe เลิกดื่มเหล้า แต่ Joe อ้างว่าการดื่มเหล้าเป็นการผ่อนคลายหลังจากที่ทำงานหนักทั้งวัน Mary จึงพูดว่า

Mary: yeah I can't help you there.

Joe: **Ha ha very funny you're so funny.**

จากบทสนทนา Joe ทำการละเมิดหลักการสนทนาแบบมีนัยด้านคุณภาพ จากถ้อยคำที่กล่าวว่า you're so funny ซึ่ง Joe ทราบดีว่า Mary ไม่สามารถช่วยอะไรเขาได้เนื่องจากเธอพิการทางสายตา จุดประสงค์ของ Joe ที่พูดไปเช่นนั้นก็เพื่อประชดประชัน Mary เพราะเธอไม่สามารถช่วยอะไร Joe ได้ เนื่องด้วยสภาพร่างกายที่ไม่เอื้ออำนวย จากตัวอย่างบทสนทนาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือในการสนทนาจะเปลี่ยนไปตามวัตถุประสงค์หลักของผู้พูด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิชา นาคสุข (2549) จากการวิจัยพบว่า การละเมิดหลักแบบมีนัยในละครแนวชีวิตของไทย 4 เรื่อง ได้แก่ เธอคือดวงใจ หลงเงาจันทร์ ใจเดียว และเรื่องเหมือนเราจะรักกัน ผลการวิจัยพบว่าตัวละครมีการละเมิดหลักการสนทนา และพบสาเหตุของการละเมิดใน 8 หน้าก็คือ เพื่อยืนยันในข้อความของผู้พูด เพื่อที่ประชดประชัน เพื่ออธิบายลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล เพื่อหลีกเลี่ยงการตอบ เพื่อการกล่าวขอร้อง และเพื่อค้นหาคำตอบจากผู้สนทนา ดังนั้นจะเห็นว่าการละเมิดหลักการสนทนาจะมีจุดประสงค์ในการละเมิดควบคู่ไปด้วย

ประการสุดท้าย ผลการวิเคราะห์พบว่า การไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาพบการละเมิดส่วนใหญ่เป็นการละเมิดประเภท การละเมิดหลักแบบมีนัยมากกว่าการพบการละเมิดหลัก ที่เป็นเช่นนี้อาจสืบเนื่องมาจาก ตัวละครจากภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ ทั้ง 6 เรื่องนี้ มักพูดที่ไม่ตรงประเด็น พูดอ้อมค้อม และหลายครั้งที่การตอบปฏิบัติเศษของตัวละครจะตอบไม่ตรงกับคำถาม โดยตอบแบบเลียงตอบ หรือการใช้การหัวเราะ และการเจีบ ดังเช่นตัวอย่างในภาพยนตร์เรื่องสั้นของสิงคโปร์เรื่อง We Were Once Happy ที่ใช้วิธีการหลีกเลี่ยงการตอบโดยการ หัวเราะ ดังสถานการณ์ต่อไปนี้

สถานการณ์: Joe ถาม Paul ซึ่งเป็นเพื่อนของเขาว่า บุหรี่ไฟฟ้ามันช่วยให้เลิกสูบบุหรี่หรือ Paul จึงตอบว่า

Paul: It's supposed to help me quit smoking. When are you quitting?

Joe: **Ha haha.....**

จากบทสนทนานี้จะเห็นได้ว่า Joe ไม่ตอบคำถามของ Paul จากการที่เขาถามว่า แล้วเมื่อไรจะเลิกบุหรี่ แต่ Joe เลือกการหัวเราะ แทนการตอบ ซึ่ง Joe ไม่อยากที่จะตอบคำถามของเพื่อน เนื่องจากเขายังไม่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ และไม่รู้ว่าจะเลิกสูบบุหรี่ได้หรือไม่ การหัวเราะของ Joe

จึงเป็นการหลีกเลี่ยงการตอบ ซึ่งเป็นการตอบที่ไม่ตรงประเด็นกับคำถาม วิธีดังกล่าวสามารถพบได้ในภาพยนตร์เรื่องสั้นของสิงคโปร์ดังที่ได้ยกตัวอย่าง หรือแม้กระทั่งตัวละครในภาพยนตร์ของประเทศในแถบเอเชีย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Shelly (1993) ที่กล่าวว่า คนสิงคโปร์ ญี่ปุ่น และในแถบเอเชีย มักจะพูดอ้อมค้อม ไม่ชอบปฏิเสธแบบตรงไปตรงมา เพราะเกรงว่าอีกฝ่ายหนึ่งเสียหน้า และเป็นการไม่ให้เกียรติ การพูดอ้อมค้อม การปฏิเสธไม่ตรงประเด็น ย่อมทำให้เกิดความหมายที่มากกว่าความหมายเดิม หรือมากกว่าจุดประสงค์ที่ต้องการสื่อสารของผู้พูด ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Grice (1975) ในการละเมิดหลักแบบมีนัย ดังนั้นจึงอาจเป็นสาเหตุให้ผลการวิจัยพบการละเมิดหลักแบบมีนัย ได้มากกว่าการละเมิดประเภท การละเมิดหลักที่มุ่งเน้นการกล่าวถ้อยคำที่เป็นเท็จ

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลการวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์มีข้อเสนอแนะการวิจัยดังนี้

1. การวิเคราะห์ภาพยนตร์ควรศึกษาเรื่องอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น จากรายการ โทรทัศน์ต่าง ๆ โฆษณา หรือจากภาพยนตร์เรื่องยาว โดยใช้แนววจนปฏิบัติศาสตร์ทำให้เกิดแนวทางใหม่ในการศึกษาบทสนทนาของชาวสิงคโปร์มากขึ้น
2. ผู้สนใจสามารถศึกษาถึงปัจจัยใดที่ทำให้การสนทนาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ นอกเหนือจากการละเมิดหลักการสนทนาของ Grice ซึ่งทำให้เห็นถึงกลวิธีการละเมิดในการสนทนาที่หลากหลาย โดยจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาด้านวาทศาสตร์ต่อไป

บรรณานุกรม

- กบ เชียงราย. (2548, 16 ธันวาคม). *Thai Film Foundation*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaifilm.com/forumDetail.asp?topicID>
- กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ และธีรนุช โชคสุวณิช. (2551). *วาทศิลป์ศาสตร์*. กรุงเทพฯ:
โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกวดี ขุนทองจันทร์. (2560, 21 มิถุนายน). *หนังสือคืออะไร และมีความเป็นมาอย่างไรในประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/a/srp.ac.th/srp30885/how-to-making/bthkhwammimichux>
- คาราณี ใจเย็น. (2550). การวิเคราะห์บทสนทนาของตัวละครในวรรณคดีเรื่อง สามก๊ก ฉบับ
เจ้าพระยาพระคลัง (หน) ตามแนววาทศิลป์ศาสตร์. *วารสารภาษาไทยและ
วัฒนธรรมไทย*, 2(1),
- ทรงธรรม อินทจักร. (2550). *แนวคิดพื้นฐานด้านวาทศิลป์ศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีระ รุ่งธีระ และอินธิสาร ไชยสุข. (2552). ซ่อนอยู่ในคำทุกคำเสมอ แวดวงฉันพูดอะไร: วาทศิลป์
ศาสตร์กับการถอดรหัสรักของคุณหญิงกิริติในข้างหลังภาพ เดอะมิวสิคัล. *วารสาร
สงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 15(5), 250-269.
- วราธร ณ เชียงใหม่. (2008). *ความหมายนัยแฝงในโฆษณาสินค้าของหนังสือนิตยสารผู้หญิงไทย*.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียนกรมประชาสัมพันธ์. (2555). *มารยาทในการเข้าสังคมติดต่อ
ธุรกิจ เข้าร่วมงานในสิงคโปร์*. เข้าถึงได้จากเข้าถึงได้จาก
http://www.asean thai.net/main.php?filename=index_2
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555). *สิงคโปร์*. กรุงเทพฯ: วี พริ้นท์ (1991).
- สุจริตลักษณ์ ติศลุง. (2549). *วาทศิลป์ศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม
เพื่อพัฒนาชนบท มหาลัษณ์หิดล.
- สุวิชา นาคสุข. (2006). *Flouting Maxims in Thai Soap opera Drama Scripts (ความหมายนัยแอบ
แฝงในบทละครโทรทัศน์ไทย)*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ฮอตนิวส์. (2557, มีนาคม 7). โรงภาพยนตร์ในเครือเอสเอฟจัดเต็มเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติตลอดปี 57 ประเดิมครั้งแรกกับ “เทศกาลภาพยนตร์สิงคโปร์ 2014”. เข้าถึงได้จาก <http://movie.mthai.com/movie-news/153049.html>
- Craig, J. M. (1993). *Culture shock: Singapore*. Singapore: Times Book International.
- EPI, E (2017) *EF English proficiency Index*. Retrieved from <https://www.ef.co.th/epi/regions/asia/singapore/>
- Fadil, A. F. (2016). *The analysis of violation of maxims in Hotel Transylvania 2 movie*. Dubai: Etheses of Maulana Malik Ibrahim State Islamic University.
- Gillian, B., & George, Y. (1983). Features of context. In Y. Brown, *Discourse analysis* (p. 37). Cambridge: Cambridge University press.
- Grice, P. (1975). Logic and conversation. In: Cole, P and Morgan, J. *Syntax and semantics 3: Speech Acts*. New York: Academic Press.
- Grohmann, Kleanthes. (2007, November 4). *Conversational implicatures*. Retrieved from www.sfu.ca/pasquier/IAT-811/.../IAT-811-Theory-Communication.pdf
- Hymes, D. (1962). *Language in Culture and Social*. Penguin.
- Niclas A. (2013). *Flouting the maxims in comedy: an analysis of flouting in the comedy series community*. Master's thesis, English Department, Faculty of Arts, Karlstads University.
- Nugraha, R. A. (2013). *Maxim violation in Real Steel Movie: A-pragmatic approach*. Bachelor Deree of Education in English Department, Muhammadiyah University of Surakarta.
- Parvaneh, K., & Nikan, S. (2011). *Some instances of violation and flouting of the maxim of quantity by the main characters (Barry & Tim) in Dinner for Schmuks*. International Conference on Languages, Literature and Linguistics vol. 26 Singapore: IACSIT Press,
- Shelly, R. (1993). *Culture Shouck: Japan*. Singapore: Times Book International
- Sinclair, K., & Yee, L. W. (1990). *Culture shock: China*. Singapore: Times Book
- Thomas, J. (1983). Cross-cultural pragmatic failure. *Applied Linguistics*, 4, 91-112.
- Thomas, J. (1995). *Meaning in interaction: An introduction to pragmatics*. New York: Longman.

Wardhaugh, R. (2006). *An introduction to sociolinguistics*. New York: Basil Black well.

Wanning, E. (1991). *Culture shock: USA*. Singapore: Graphic Arts center.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อภาพยนตร์และเรื่องย่อที่นำมาวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนา
ภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์

รายชื่อภาพยนตร์และเรื่องย่อ

รายชื่อภาพยนตร์และเรื่องย่อภาษาอังกฤษ มีจำนวนทั้งสิ้น 6 เรื่อง ดังต่อไปนี้

1. We Were Once Happy

We Were Once Happy เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นในปี พ.ศ. 2559 ประเภทแนวชีวิต (Drama) ภาษาในภาพยนตร์เป็นภาษาอังกฤษ กำกับโดย Jared Lee มีเรื่องย่อดังนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องเล่าของ Dr. Young Jane ซึ่งเธอเป็นลูกของ Joe และ Mary พ่อของเธอเป็นผู้ดูแลครอบครัวที่ดี เขาดูแลภรรยาที่ตาบอดและมีลูกสาวด้วยกันหนึ่งคน (Jane) เขาทำงานหนักเพื่อให้ครอบครัวสบาย การทำงานอย่างหนัก ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของเขาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ บวกกับการที่เขาดื่มสุราอย่างหนัก นอนดึก เครียดกับการทำงาน สิ่งเหล่านี้ทำให้เขาเป็นมะเร็งตับ ซึ่งตัวเขาคิดว่าเขาแข็งแรงตลอด โดยไม่ฟังคำเตือนของบุคคลรอบข้าง ภรรยาของเขายากให้เขาดูแลตัวเอง แต่เมื่อเธอพูดเรื่องสุขภาพเมื่อไร เขาจะไม่ฟังและหลีกเลี่ยงที่จะรับประทานอาหารเสริมมาโดยตลอด จนอาการของ Joe หนักและไม่สามารถจะรักษาได้ ในที่สุดเขาต้องเสียชีวิตจากการที่เขาไม่เชื่อคำเตือนและการที่ไม่ดูแลตัวเอง

2. The BreakupList

The BreakupList เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นในปี พ.ศ. 2560 ประเภทตลก (Comedy) กำกับโดย Aaron Khoo ภาษาที่ใช้คือภาษาอังกฤษมีเรื่องย่อดังนี้ Luke และเพื่อนสนิท (Joe) ของเขา ถูกแฟนบอกเลิกในวันเดียวกัน คือในวันครบรอบ หก ปี ที่คบกับ Judy ส่วน Joe ก็ถูก Linda บอกเลิกเช่นกัน เขาทั้งสองคนเสียใจมาก แต่ Joe คอยเตือนสติ Luke เขาเสนอว่าพวกเขาต้องเริ่มต้นกับคนใหม่ และ Joe ได้ชวน Luke ไปเที่ยวสถานที่บันเทิงแห่งหนึ่งในเมือง Luke ได้พบกับ Sarah เขาทั้งสองได้คุยกันสักครู่หนึ่ง Luke เป็นลมด้วยฤทธิ์แอลกอฮอล์จนต้องนอนโรงพยาบาล จากการรอกหักครั้งนี้เขารักษาตัวอยู่นาน จนกว่าใช้ชีวิตได้ตามปกติได้ โดยมี Joe เพื่อนสนิทคอยให้กำลังใจ

3. Our Universal Journey

Our Universal Journey เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นในปี พ.ศ. 2559 เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นประเภทความรัก (Romantic) แต่งโดย Yvonne Lee ภาษาที่ใช้ในบทภาพยนตร์เป็นภาษาอังกฤษ มีเรื่องย่อดังนี้ Lucas และ Samantha เป็นแฟนกัน ทั้งเป็นคู่รักกันมาก Lucas พา Samantha ไปเที่ยวงานเทศกาลคริสต์มาสซึ่งเขาทั้งคู่มีเวลาอยู่ด้วยกันเป็นวันสุดท้าย เพราะ Lucas ต้องเดินทางไปทำงานต่างประเทศ โดยเขาทั้งคู่ต้องจากกันเป็นครั้งแรก Lucas จึงให้สัญญากับ Samantha ว่าคริสต์มาสปีหน้าเขาจะกลับมาหาเธอ และพาเธอเที่ยวอย่างเช่นวันนี้ และระยะทางยอมทำให้เขาทั้งคู่ไม่เข้าใจกัน Lucas ทำแต่งงาน จนไม่มีเวลาติดต่อกับ Samantha จึงทำให้เกิดปัญหา ในที่สุด

Samantha บอกเลิกกับ Lucas เนื่องจากเธอทราบว่า Lucas จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งและมีแนวโน้มว่า เขาต้องการอยู่อีกหนึ่งปีแต่เมื่อวันคริสต์มาสมาในปีถัดมา Lucas ได้กลับมาหา Samantha เธอตกใจมากและดีใจที่สุดที่เห็นเขามาหาเธอ เธอดีใจที่ Lucas เลือกรอแทนที่จะเลิกงาน

4. Love is a Choice

Love is a Choice เป็นภาพยนตร์ในปี พ.ศ. 2559 ประเภทความรัก (Romantic) กำกับโดย Reynard Lee ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์คือ ภาษาอังกฤษ มีเรื่องย่อดังนี้ Alyssa Lie เป็นผู้หญิงที่กลัวความรัก เธอเคยมีแฟนแต่เขากลับทิ้งเธอไป จน ณ วันหนึ่ง เธอได้เจอกับ Andre Marce ผู้มาเปลี่ยนความคิดให้เธอกลับมามีความรักอีกครั้ง

5. Sunshine

Sunshine เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นในปี พ.ศ. 2557 ประเภทแนวชีวิต (Drama) กำกับโดย Ray Pang ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์คือ ภาษาอังกฤษ มีเรื่องย่อมีดังนี้ Geek เป็นลูกคนชัชรดแท้กึ่งที่กลางดึกของวันหนึ่งหลังจากที่พ่อของเธอกลับบ้าน เขานำรถแท็กซี่ของพ่อออกไปขับเพื่อซ่อมขับรถขอใบอนุญาตขับขี่ แต่ระหว่างทางเขาเจอกับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ Spandex Crew ผู้หญิงที่ไม่ชอบให้พระอาทิตย์ขึ้น เพราะเธอคิดว่ามันเป็นสัญลักษณ์แห่งความสุข เธอมีปากเสียงกับพ่อแม่ และพ่อของเธอได้ออกจากบ้าน เธอบังคับให้ Geek ไปส่งที่ Bedok North Avenue 1 ซึ่ง Geek ไม่สามารถปฏิเสธได้ เนื่องจากเธอจะบอกตำรวจเพราะระหว่างทางทั้งคู่ทำความรู้จัก Geek รู้สึกดีที่ได้รู้จักกับ Spandex Crew ทั้งคู่นั่งดื่มด้วยกันจนหลับในรถ เมื่อ Geek ตื่นขึ้นในตอนเช้า เขาไม่เห็น Spandex Crew เธอไปโดยทิ้งข้อความว่า “Bye” และเบอร์โทรของเธอไว้บนหน้าผากของ Geek เขาดีใจที่สุดเมื่อได้เบอร์โทรของเธอ

6. F: Relationships-Making Better Decisions

Relationships-Making Better Decisions เป็นภาพยนตร์เรื่องสั้นในปี พ.ศ. 2557 กำกับโดย Ming Han Ho ประเภทตลก (Comedy) ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์คือ ภาษาอังกฤษ มีเรื่องย่อดังนี้ เรื่องนี้ เรื่องราวเกี่ยวกับ ความรักระหว่าง Jim กับ Annbel กับการใช้บทสนทนาในชีวิตคู่ โดยเฉพาะการใช้คำพูดกับแฟน ที่เป็นเพศหญิง ซึ่งผู้ชายทุกคนต่างรู้ว่าวิธีการพูดให้แฟนตนเองถูกใจเป็นสิ่งที่สำคัญในชีวิตคู่ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้จะสอนผู้ชมที่มีแฟนว่า ควรใช้ภาษาที่ดี ตอบตรงใจ และรู้ใจแฟน จึงจะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข

ภาคผนวก ข

กรอบทฤษฎีการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์เรื่องสั้น
สิงคโปร์ในประเภท การละเมิดหลัก (Violating the maxim) และการละเมิดหลักแบบมีนัย
(Flouting the maxim)

ตารางที่ 4 เกณฑ์การวิเคราะห์การไม่ปฏิบัติตามความร่วมมือสนทนา

1. การละเมิดหลัก

(Violating the maxim)

หมายถึง ผู้พูดทราบว่าผู้ฟัง

ไม่ทราบข้อมูลที่เป็นจริง หรือ

เกณฑ์การละเมิด

ตัวอย่าง

ทราบข้อมูลที่ผิวเผิน ผู้พูดจะ

พูดในสิ่งที่ไม่จริงจัง

ประกอบด้วย 4 ด้านดังนี้

1.1 การละเมิดหลักด้านปริมาณ

พูดให้ข้อมูลที่มาก
หรือน้อยเกินไป

A: Where does Gerard live?

B: Somewhere in the South of
France

จากบทสนทนา (A) ถาม (B) ว่า
Gerard อาศัยอยู่ที่ไหน (B) ตอบว่า
ที่ไหนสักแห่งในภาคใต้ของ
ฝรั่งเศส ตัวอย่างบทสนทนา (B)
ทำการละเมิดหลักปริมาณ กับคำ
กล่าวที่ว่า “Somewhere in the
South of France” เนื่องจาก เขาให้
ข้อมูลที่น้อยเกินไป และไม่ตอบ
ตามความเป็นจริงตามที่เขาทราบ
อาจจะเป็นด้วยเหตุผลใดเหตุผล
หนึ่ง ทำให้ (A) ไม่ทราบที่อยู่ของ
Gerard ที่แท้จริง ซึ่งเป็นการละเมิด
หลักด้านปริมาณประเภทการ
ละเมิดหลัก (Violating of maxim)
โดยหลีกเลี่ยงที่การบอกความจริง
ด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งของ
ผู้พูด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

1.2 การละเมิดหลักด้าน คุณภาพ	ผู้พูดให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ	<p>Husband: Is there another man?</p> <p>Wife: No, there isn't another man.</p> <p>จากบทสนทนาอธิบายสถานการณ์ที่สามีเริ่มสงสัยว่าภรรยา มีชายอื่น การที่ภรรยาตอบว่า "There isn't another man" เป็นการตอบที่ไม่เป็นความจริงทั้งหมด โดยภรรยาไม่ได้มีชายอื่นเป็นความจริง แต่เธอกลับมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงแทนจากคำตอบของภรรยาเป็นการตอบที่ละเมิดหลักด้านคุณภาพโดยเลือกตอบความจริงเพียงครั้งเดียวและเป็นการละเมิดหลักปริมาณประเภท Violating of maxim ในการทำให้ผู้สนทนาเข้าใจผิด</p>
1.3 การละเมิดหลักด้าน ความสัมพันธ์	<p>1. พูดไม่ตรงประเด็น</p> <p>2. ผู้พูดเปลี่ยนความสนใจของผู้ฟัง โดยเปลี่ยนเรื่องสนทนา</p>	<p>ภรรยา: แหวนเพชรวงนี้สวยมาก</p> <p>จริง ๆ</p> <p>สามี: หนังสือเล่มนี้ก็ดีนะ</p> <p>จากการพูดของสามีเป็น การพูดเรื่อง หนังสือ ซึ่งถือว่าเป็นคำพูดที่ไม่สัมพันธ์กับคำพูดของภรรยา ซึ่งเป็นการละเมิดหลักตรงประเด็นประเภท violating of maxim โดยอาจเป็นการจงใจพูดเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของภรรยา</p>

ตารางที่ 4 (ต่อ)

1.4 การละเมิดหลักด้าน วิธีการ	ผู้พูดจงใจพูดในสิ่งที่ คลุมเครือเพื่อสื่อ ความหมายที่ไม่ชัดเจนต่อ ผู้ฟัง	พี่ชาย: ใครกินขนมในตู้เย็นหมด? น้องชาย: ก็คงมีใครกินไปนั่น แหละจากคำตอบของน้องชายเห็น ได้ว่าน้องชายจงใจทำให้เข้าใจว่า ใครก็ไม่รู้รับประทานขนมหมด ทั้งที่ในความเป็นจริงน้องชาย ทราบว่าคนนั้นคือใครและอาจจะ เป็นไปได้ว่า จะเป็นตัวน้องชาย เองที่รับประทานขนมหมด ซึ่งถือ ว่าเป็นความจงใจของน้องชายที่ พูดคลุมเครือเพื่อปกปิดความจริง โดยให้พี่ชายคิดว่าบุคคลอื่นเป็น ผู้ทานขนมของตนหมดซึ่งเป็นการ จงใจละเมิดหลักวิธีการประเภท Violating of Maxim
2. การละเมิดหลักแบบ มีนัย (Flouting the maxim) การละเมิดหลัก Flouting a Maxim คือ ผู้พูดสื่อความหมายไปยัง ผู้ฟังในลักษณะที่มากกว่า ความหมายเดิม หรือมี ความหมายแฝงที่ให้ผู้ฟัง ตีความต่อ ประกอบด้วย 4 ด้านดังนี้	เกณฑ์การละเมิด	ตัวอย่าง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

2.1 การละเมิดหลักแบบมีนัย ด้านปริมาณ	ผู้พูดให้ข้อมูลที่มากเกินไป หรือน้อยเกินไปเพื่อ จุดประสงค์ใดจุดประสงค์ หนึ่งเช่น การทำเรื่องตลก เป็นต้น หรือ ใช้คำพูดที่มี ความหมายซ้ำ	A: What is your Job? B: I work full-time as a receptionist at a hotel, plus I have another full-time job at home! จากบทสนทนาข้างต้น (A) ถาม ถึงอาชีพของ (B) ซึ่ง (B) ตอบว่า ตนทำงาน เป็นพนักงานต้อนรับที่โรงแรม และมีงานที่บ้านที่จะต้องทำเต็ม เวลา การตอบของ (B) เป็นการละเมิดหลักการความ ร่วมมือการสนทนาในหลักด้าน ปริมาณในการให้ข้อมูลที่มาก เกินความจำเป็น และเป็นการ ละเมิดแบบflouting a maxim เนื่องจากมีความหมายเป็นนัย ในประโยคที่ว่า <i>I have another full-time job at home!</i> ซึ่งอาจ ตีความได้ว่า มีงานจนล้นมือจน ไม่มีเวลาพักผ่อน
2.2 การละเมิดหลักแบบมีนัย ด้านคุณภาพ	1. พูดในเรื่องไม่แท้จริง 2. การใช้ภาษาในลักษณะ การอติพจน์ อุปมาอุปมัย เหน็บแนม ล้อเลียนและ ถากถาง	A: I've been trying to find the car key. Where are they? B: Hmmm. Well, that's a good question. I don't know. But my guess is they could be on the table in the hall. Don't tell me you left them in the house,

ตารางที่ 4 (ต่อ)

---

and we're now locked out.
 บทสนทนาที่มีการละเมิด
 หลักการความร่วมมือ
 การสนทนาทั้งด้านปริมาณ (maxim
 of quantity) และด้านคุณภาพ
 (maxim of quality) โดยประโยคที่
 กล่าวว่า "But my guess is they could
 be on the table in the hall." เป็นการ
 ละเมิดหลักการสนทนาด้านคุณภาพ
 เนื่องจากประโยคนี้แสดงให้เห็นว่า
 ผู้พูดเน้นที่การคาดเดามากกว่ารู้แจ้ง
 เห็นจริงโดยหากเธอไม่ทราบสถานที่
 ที่เธอเห็นกุญแจเป็นครั้งสุดท้าย เธอ
 ควรตอบว่า "I don't remember" หรือ
 "I don't know" และการตอบของ (B)
 ยังเป็นการตอบคำถามที่ยืดยาว โดยดู
 จาก "Hmmm. Well, that's a good
 question. I don't know. But my
 guess is they could be on the table in
 the hall. Don't tell me you left them
 in the house and we're now locked
 out." จากคำตอบนี้แสดงให้เห็นว่า
 ภรรยาละเมิดหลักปริมาณด้วย โดย
 การใช้คำพูดที่ยืดยาวเกินความจำเป็น
 ในการตอบคำถามของสามี

ตารางที่ 4 (ต่อ)

2.3 การละเมิดหลักแบบมี นัยด้านความสัมพันธ์	ใช้คำพูดที่ไม่มี ความสัมพันธ์กับเรื่องที่ กล่าวข้างต้น	<p>A: Does it not look like 140 students?</p> <p>B: It's Friday.</p> <p>จากบทสนทนาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า (B) เป็นผู้ละเมิดหลักการสนทนาทางด้านการสัมพันธ์ เนื่องจากคำตอบที่เขาให้มาไม่เกี่ยวข้องกับบทสนทนาที่เป็นคำถามของ (A) ซึ่งตามความจริงแล้ว (B) ควรตอบไปว่าใช่หรือไม่ใช่ แต่กลับตอบว่า “เป็นวันศุกร์” เหตุผลที่ (B) ตอบไปเช่นนั้นสามารถตีความได้ว่า วันศุกร์ซึ่งเป็นวันสุดสัปดาห์ นักเรียนจะกลับบ้านเร็วกว่าปกติและทำให้จำนวนนักเรียนเหลือน้อยลงกว่าเดิม</p>
2.4 การละเมิดหลักแบบมี นัยด้านวิธีการ	ผู้พูดพูดไม่ชัดเจน คลุมเครือ ไม่เป็นลำดับ ขั้นตอน หรือการใช้ อักษรย่อ	<p>I sought to tall my love, love that never told can be My love อาจหมายถึง ความรัก และสิ่งที่เป็นที่รัก ของผู้พูด เมื่ออ่านส่วนต่อมาระบุว่า love that never told can be ผู้ฟังอาจไม่สามารถเข้าถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้พูดได้ และต้องสรุปความเอาเองว่าส่วนนี้อาจหมายถึงได้ทั้ง ความรักที่ไม่สามารถเอื้อนเอ่ยให้ใครทราบได้ และถ้าเปิดเผยความในใจให้ผู้อื่นล่วงรู้แล้วความรักนี้จะจบสิ้นลง</p>

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างการวิเคราะห์บทสนทนาการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่าน
ภาพยนตร์เรื่องสั้นสิงคโปร์ในประเภท การละเมิดหลัก (Violating the maxim) และการละเมิดหลัก
แบบมีนัย (Flouting the maxim)

ตัวอย่างการวิเคราะห์ การไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านบทภาพยนตร์ลิงคอล์น

ตารางที่ 5 การละเมิดหลักด้านความสัมพันธ์ (Violating the maxim of relation)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	หลังจากที่ Joe กลับมาจาก สงครามกับ เพื่อน เขามาหา Mary ที่ห้องนอน Mary ได้กลิ่นเหล้า	Mary : yeah you smell like alcohol and ash! Joe : Oh ash? Oh ash, oh it's actually a new Cologne that I'm the ambassador for.	Mary ใช้คำพูดที่กล่าวเกินจริง จากถ้อยคำที่ กล่าวว่า "you smell like alcohol and ash!" กับ Joe ในขณะที่ Joe ได้ทำการละเมิดหลักการ สนทนา โดย การกล่าวที่ไม่เป็นความจริง ใน ลักษณะการพูดล้อเล่นกับเธอว่า "actually a new Cologne that I'm the ambassador for.
The Breakup List	Luke ค้มเหล้าอย่างหนัก ในวันรุ่งขึ้นเขา เพิ่งรู้สึกตัว แล้วตื่นมาเจอ Joe	Luke : Where am I? Joe : Mount Bethany Hospital. We ran some tests and the results are back. It's not looking good. We found the tumor in your brain and its currently inoperable	Joe แสดงเป็นหมอกำลังมาตรวจอาการของเขา ซึ่งเป็นการล้อเล่นของ Joe โดยใช้คำพูดที่เป็น ข้อมูลเท็จ จากคำว่า "currently inoperable" เนื่องจากอาการของ Luke ไม่ได้เป็นดังที่เขากล่าว เพียงแต่หมดสติไปเท่านั้น

ตารางที่ 6 การละเมิดหลักด้านคุณภาพ (Violating the maxim of quality)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	Mary พยายามให้ Joe ดูแลสุขภาพ ตนเองเพราะเขาชอบทำงานหนัก และ ดื่มเหล้าตลอด เธอจึงพูดแนะนำอาหาร เสริมให้เขา	Mary : but it's gonna like this. Joe : Let's not talk about this okay? I need to go shower very quickly alright? I love you.	Joe พูดเปลี่ยนเรื่อง เป็นเรื่องที่ต้องการไป อาบน้ำ จากถ้อยคำที่กล่าวว่า "I need to go shower very quickly alright? โดยอาจเป็นการ จงใจพูดเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของภรรยา
The Breakup List	Mary พยายามหลายครั้ง ที่พูดเรื่องการ ดูแลสุขภาพของ Joe	Mary : She's talking about this new health supplement thing and it will help.... Joe : I'm really tired, I want to go shower! I promise....Mary I promise that' we'll talk about this, okay just not now. Okay? I love you.	Joe ได้พูดเปลี่ยนเรื่องทันที โดยอ้างว่าตนเอง เหนื่อยและต้องการที่จะอาบน้ำ จากถ้อยคำที่ กล่าวว่า "I'm really tired, I want to go shower! " โดยอาจเป็นการจงใจพูดเพื่อเบี่ยงเบนความ สนใจของภรรยา

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
The Breakup List	Judy เป็นแฟนของ Luke มาหกปี เธอตัดสินใจบอกเลิก Luke เพราะเธอมีคนใหม่ หลังจากที่สนทนามาสักครู่ บนโต๊ะอาหารที่บ้านของ Luke เธอได้ตัดสินใจบอกเลิกเขา	Judy : I'm breaking up with you. Luke : Spinach! You haven't tried the spinach. The spinach is really good, you're going to love it. Just the way you like it, I know.	Luke เปลี่ยนประเด็น เป็นการพูดเรื่องอาหาร ซึ่งถือว่าเป็นคำพูดที่ไม่สัมพันธ์กับคำพูดของ Judy จากถ้อยคำที่กล่าวว่า "Spinach! You haven't tried the spinach. The spinach is really good, you're going to love it. Just the way you like it, I know. เพื่อเปลี่ยนความสนใจขอ เธอ จากการบอกเลิก มาเป็นการสนทนาเรื่องอาหาร
The Breakup List	Judy พยายามที่จะบอกเลิก Luke หลายครั้งแต่เขาไม่ฟัง เขายังคงใช้ชีวิตการพูดวิธีเดิม คือการเลือกการพูดเปลี่ยนเรื่อง	Judy : This!.. This is wrong! I'm trying to break up with you and you're asking me to try the spinach? Luke : It's way too salty. I should have used the Himalayan pink salt and not the bloody Brazillian sea salt. I'm so sorry, it's disgusting.	Luke พูดเปลี่ยนประเด็น จากถ้อยคำที่กล่าวไว้ว่า " It's way too salty. I should have used the Himalayan pink salt and not the bloody Brazillian sea salt. I'm so sorry, it's disgusting" เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของ Judy

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
The Breakup List	Luke เลิกกับ Judy ได้ สองอาทิตย์ เขา ยังคิดถึงเธอ และทำใจไม่ได้ ในขณะที่ Joe ซึ่งเป็นเพื่อนของ Luke มาเป็นเพื่อนคุย อยู่ที่บ้านของ Luke	Luke: Joe, two weeks is hardly a lifetime. Joe: By the way, this pasta is really good. The spinach on the other hand, could use a little less salt. Okay, tell you what. I'm going to get us some nice cold beers. We'll sit down and watch a movie. It'll cheer us right back up.	ในขณะที่ Luke พูดถึงเรื่องแฟนเก่า แต่ Joe ก็กับพูด ถึงเรื่องอาหาร โดยไม่ได้รับฟังคำพูดของ Luke เลย จากถ้อยคำที่กล่าวว่า " By the way, this pasta is really good. The spinach on the other hand, could use a little less salt. Okay, tell you what. I'm going to get us some nice cold beers. We'll sit down and watch a movie. It'll cheer us right back up."
The Breakup List	Joe ต้องการที่จะให้ Luke เลิกกับ Judy โดยชวน Luke ออกไปสังสรรค์	Luke: Please stop making noise. Joe: Party time! Luke: Get out please.	จน Luke รำคาญและบอกให้เงียบเสียงลง แต่ Joe ไม่ยอมทำตาม เขา พูดเปลี่ยนประเด็นเป็นเรื่อง ออกไปเที่ยว เพื่อจูงใจให้ Luke ลืมเรื่อง Judy

ตารางที่ 7 การละเมิดหลักด้านวิธีการ (Violating the maxim of manner)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	Joe ได้ถาม Paul ว่า บุหรี่ไฟฟ้าที่ Paul กำลังสูบอยู่ ช่วยให้ Paul เลิกบุหรี่ได้จริงหรือ Paul ตอบว่าได้ และเขาจึงถาม Joe บ้างว่าเมื่อไรจะเลิกสูบบุหรี่	Paul: It's supposed to help me quit smoking. When are you quitting? Joe: Ha haha.....	Joe ไม่ตอบ แต่เขากลับหัวเราะแทน ซึ่งเป็น การให้ข้อมูลที่ไม่ชัดเจน

ตารางที่ 8 การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านปริมาณ (Flouting the maxim of quantity)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	Joe ต้องการย้ายบ้าน Jane ลูกสาวของ Joe จึงถามเรื่องการย้ายบ้าน	Jane : Do we really need to? Joe : well someday you'll understand why . Goodnight. Love you.	Jane ได้ถามพ่อของเธ่ว่า "เราจำเป็นต้องย้ายออกจากที่นี่หรือคะ" แต่ Joe กลับไม่ให้คำตอบ กลับตอบไปว่า "someday you'll understand why" ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลที่น้อยเกินไป และอาจตีความได้ว่า มีเรื่องอยู่มากมายที่เด็กยังไม่จำเป็นต้องทราบว่าสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำ เพราะเหตุใด แต่สักวันเมื่อถึงเวลา จะเข้าใจเหตุผลนั่นเอง
We Were Once Happy	Paule นั่งคุยกับ Joe ที่ไนท์คลับแห่งหนึ่ง Paul ไม่อยากให้ Joe ดื่มมากเกินไป	Paul: Do you know Joe? you don't really have to do be doing any of these things. When you're at client meetings I mean....unless you enjoy them. Joe : Well maybe I do, Paul.	เขาจึงพูดว่า " when you're at client meetings I mean...." ซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำที่ไม่พอเหมาะในการสื่อเจตนา และเป็นการกล่าวอ้อมค้อม ซึ่งอาจตีความได้ว่า ต้องการแนะนำ Joe ให้ลดการดื่มเหล้า เพราะไม่ดีต่อสุขภาพ ซึ่ง Joe เข้าใจในเจตนาของเพื่อนที่หวังดีกับตน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
The Breakup List	Paul พุดให้ Joe เลิกดื่มเหล้า เนื่องจาก Joe g เนื่องจาก Joe ไม่ค่อยดูแลตนเอง	<p>Joe: Dude you sound just like Mary. Been pushing all these health products and pharmaceuticals stuff. I'm sick of it just give me a break alright? Give me a break.</p> <p>Paul: Well that's because she cares about you man.</p>	Joe ทำการละเมิดหลักสนทนาโดยให้ข้อมูลที่มากเกินไป โดยเป็นการพุดถึงบุคคลที่สามและพุดถึงเรื่องสุขภาพ เพียงเพื่อจะบอกว่า ตนเองที่ต้องดื่มเหล้าเพราะต้องการพักและผ่อนคลายจากงานหนักเท่านั้น
	Joe นั่งดื่มเหล้ากับ Paul โดย Joe ได้พุดถึงเรื่องครอบครัวของเขา	<p>Joe: when I'm sure it's enough to give them what they need. to provide for them. And to not worry if I can afford Jane's fees or to bring food on the table. And just be happy and until then, only until then, all these hard work, all these sacrifices, will all be worth it.</p> <p>Paul : You think so?</p>	Joe ทำการละเมิดหลักสนทนาโดยให้ข้อมูลที่มากเกินไป เป็นการกล่าวอ้อมกบที่ขี้ดยาว และเกินความจำเป็น เนื่องจากมีความหมายเป็นนัยที่ต้องการจะบอกกับ Paul ว่า all these hard work, all these sacrifices, will all be worth it. ซึ่งอาจตีความได้ว่าการเสียสละและการทำงานหนักของเขา เขาเต็มใจทำเพื่อให้ภรรยาและลูกมีความสุข

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
The Breakup List	หลังจากที่ Joe พุดล้อเล่นกับ Mary เรื่องที่กลับดึกและดื่มเหล้ามา แต่ Mary รู้สึกไม่พอใจ	Mary: Yeah love I'm being serious. Joe: and I'll seriously say that perhaps one day you'll see why.	Joe ทำการละเมิดหลักสนทนาในการให้ข้อมูลที่น้อยเกินไป จากถ้อยคำที่กล่าวว่า "one day you'll see why" ซึ่งอาจตีความได้ว่า ที่ทำงานหนักก็เพราะทำเพื่อครอบครัว และการดื่มเหล้าเพื่อผ่อนคลายจากการทำงาน
	Joe มาหา Luke ที่บ้าน เพื่อที่มาบอก Luke ว่า เขาเลิกกับแฟน ซึ่งตรงกับวันครบรอบหกปี ของ Luke กับ Judy พอดี และ Luke ได้ถูก Judy บอกเลิก เช่นเดียวกัน	Joe: I'm so sorry, Luke. I know it's your anniversary tonight. And I really didn't want this to happen, but life is life you know? Shit happens. Luke: I don't know what I did, Joe. This is all my fault!	Joe กล่าวว่า ฉันขอโทษที่ต้องมารบกวนในวันครบรอบ แต่ฉันไม่อยากให้มันเกิดขึ้น แต่ชีวิตคือชีวิต รู้ไหมว่าสามารถเกิดขึ้นได้ จากบทสนทนา Joe ได้ละเมิดหลักสนทนาโดยใช้ถ้อยคำว่า life is life ถ้อยคำดังกล่าวเป็นการให้ผู้ฟังตีความได้ว่าเป็นเรื่องธรรมดาของชีวิต ที่ต้องพบเจอความสุขและความทุกข์จากการที่ถูกบอกเลิกที่สามารถพบเจอได้ในชีวิต

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	บทสนทนา	สถานการณ์	ตัวอย่างการวิเคราะห์
The Breakup List	<p>Luke: And the past has already been...five hours?</p> <p>Joe: In the same amount of time, a single bacterium could have multiplied a thousand fold. Light could have travel around the world 135 thousand times. And I could have built three IKEA shelves. Two if I didn't have the instructions. It's science, Luke.</p>	<p>หลังจากที่ Joe ทราบว่า Luke ถูก Judy บอกเลิก Joe พยายามพูด ให้ Luke เลิกคิดถึงอดีต (เลิกคิดถึง Judy)</p>	<p>Joe ได้อธิบายและการอธิบายของเขาเป็นการละเมิดหลัก โดยการใช้ถ้อยคำที่ไม่พอเหมาะ เป็นการใช้ถ้อยคำในการอธิบายที่มากเกินไปจนความจำเป็น เพียงเพื่อจะสื่อให้ Luke ทราบว่า อย่างเสียเวลาก็บอคิด นำเวลาที่เสียไป นำไปทำอย่างอื่นได้อีกมากมาย</p>

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Our Universal Journey	Lucas พา Samantha ไปเที่ยวเทศกาลคริสต์มาส	Samantha: It was good! Lucas: just good not great not amazing. I guess, I just have to do better next year than.	Lucas ถามเรื่องการมาเที่ยวกับเขาครั้งนี้รู้สึกเป็นอย่างไร เธอจึงตอบไปว่า It was good จากคำตอบของ Samantha ทำให้ Lucas รู้สึกยังไม่พอใจกับคำตอบ เขาจึงถามต่อ โดยทำการละเมิดหลักสนทนา จากถ้อยคำที่กล่าวว่า " just good not great not amazing" ซึ่งเป็นการใช้คำซ้ำ โดยอาจมีความหมายเป็นนัยว่า การมาเที่ยวครั้งนี้ไม่มีอะไรเป็นพิเศษเลยหรือ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Our Universal Journey	หลังจากที่ Samantha และ Lucas เลิกคบกัน ปีต่อมา Samantha ได้มาเที่ยวเทศกาลวันคริสต์มาสอีกครั้ง เธอคิดถึง Lucas และได้โทรศัพท์หาเขา แต่เธอทิ้งข้อความไว้เนื่องจากเขาไม่ได้รับสาย	Samantha: Hey! Lucas. Merry Christmas. I'm back here again and they have this really cool thing called. A Universal Journey. I know a lot has happened the past few weeks or even months. And things have been a little bit rough between us. I thought that this was goanna be easy. I thought that I would be strong enough but I didn't expect it to be so difficult. I just miss you so much. I wanna be here to hold my hand and never let go. I think of you every night before i sleep. I just want. I just miss seeing your face. I miss hearing your voice. I miss the way you hold me like I was your entire world. I'm sorry for the thing and I understand that this job is really important to you so if you want that promotion. I need you just go ahead and take it Lucas : But you are you important to me too.	Samantha อธิบายถึงความในใจได้มากมาย ซึ่งเป็นการอธิบายโดยใช้ถ้อยคำที่มากเกินความจำเป็น ซึ่งเพียงที่จะสื่อว่า เธอยังรัก และคิดถึงเขามาก ซึ่งเธอไม่ทราบว่าจะได้ยืนอยู่ด้านหลังของเธอ และรับรู้ทุกอย่างจากที่เธอพูด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Our Universal Journey	Lucas มาหา Samantha ที่งานเทศกาลวันคริสต์มาสในเมือง โดยไม่ได้บอกเธอ Samantha ดีใจมากที่ เขามาหาเธอ	Samantha: what about your promotion? Don't you need to stay there? Lucas : well technically I didn't say that but okay look my job is very important to me and this promotion is more than I could ever ask for but my girlfriend supported me too. perhaps even more important, so I decided to take a break from my job come back home to you and perhaps negotiate for a position here.	Samantha ถามถึงเรื่องงานของ Lucas ว่า ไม่ต้องการอยู่ทำงานที่เมืองนอกแล้วหรือ แต่เขาก็กับตอบ โดยการให้ข้อมูลที่มากเกินไปจนความจำเป็น ซึ่งอาจจะสื่อให้ผู้ฟังทราบว่า นอกเหนือจากงานที่สำคัญก็คือ เธอ นั้นเอง
	Samantha ถามถึงเรื่องงานของ Lucas ว่า เขาแน่ใจหรือที่จะทิ้งตำแหน่งที่สูง จากเมืองนอก เพื่อมาหาเธอ	Samantha (14.11): Are you sure? What they don't have a higher position for you here? Lucas (14.14): well in that case you better support me for the rest of my life. no but seriously I'm just glad I could see all of this with you the light you're right? they are very beautiful.	Lucas ให้ข้อมูลมากเกินไปจนความจำเป็น เนื่องจากมีความหมายเป็นนัย ในประโยคที่ว่า "I'm just glad I could see all of this with you the light you're right? they are very beautiful" ซึ่งอาจตีความได้ว่า งานเป็นสิ่งที่สำคัญแต่ที่สำคัญกว่าคือการที่เราได้อยู่ด้วยกัน ดังเช่นวันที่เขาทั้งสองได้มาเที่ยวในเทศกาลวันคริสต์มาสด้วยกัน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Love is a Choice	Lie เป็นผู้หญิงที่กลัวเรื่องความรัก และกลัวที่จะเริ่มต้นใหม่	Lie: Well, how do you know something that you can't explain? Marce: You don't have to look up to the skies to know that there are stars in there, right?	Lie ถาม Marce เกี่ยวกับความรักที่เขามีต่อเธอว่า แนใจได้อย่างไรว่ารักเธอ Marce จึงตอบไปว่า ไม่จำเป็นต้องมองไปที่ท้องฟ้าเพื่อรู้ว่าดาวอยู่บนนั้น ซึ่งเป็นการอธิบายที่เกินความจำเป็น ซึ่งอาจมีความหมายเป็นนัยว่า รักคือรัก ความรักไม่ต้องการคำอธิบาย
Relationships - Making Better Decisions	Jim กับ Annable เป็นแฟนกัน ทั้งคู่คุยกันเรื่องเลือกร้านอาหารว่าจะเลือกทานอะไร	Jim: I guess Italian then? Annable: But Italian is so...Um....	Jim เลือกอิตาลีแต่ Annable ตัดสินใจไม่ได้ และตอบว่า "But Italian is so...Um...." ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลที่น้อยเกินไป

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Relationships - Making Better Decisions	Annable เป็นผู้หญิงที่ชอบถามคำถามจากแฟนหนุ่ม Jim จึงอธิบายให้ Annable เข้าใจว่า การถามคำถามแล้วต้องการให้เขาเลือกคำตอบเป็นเรื่องที่ยาก	Annable: I guess? Jim : You might think it's easy for me as a guy to make those choices but...	แต่ Jim กั้มให้ คำอธิบายที่น้อยเกินไป โดยดูจากการที่เขาบอกว่า "You might think it's easy for me as a guy to make those choices but..." การละข้อความไว้ อาจมีความหมายเป็นนัยได้ว่า มันไม่ยากกับการที่จะต้องให้เลือกคำตอบตามที่เธอต้องการอยู่ตลอดเวลา เขาเลือกที่จะไม่พูดตรงๆ อาจเป็นเพราะเพื่อรักษาน้ำใจของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ให้โกรธหรือว่าเสียใจ
	Jim อธิบายให้ Annable เข้าใจว่า ไม่จำเป็นต้องให้เขาเลือกอะไร ขอเพียงให้เป็นตัวของตัวเอง เพราะเขารักเธอมากที่สุด	Annable : Okay? Jim : It might be clothes.. Or food or exercise. Guys or girls. The reason why it's so easy to make choices. Because my choice is always you.	จากคำพูดของ Jim เป็นการอธิบายที่ยืดเยื้อเกินความจำเป็น จากถ้อยคำที่กล่าวว่า "It might be clothes.. Or food or exercise. Guys or girls. The reason why it's so easy to make choices" และอาจมีความหมายเป็นนัยว่า ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งต่างๆมาให้เลือกเพราะเธอเป็นคนที่ฉันเลือกแล้ว

ตารางที่ 9 การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านคุณภาพ (Flouting the maxim of quality)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	หลังจาก Joe เลิกงานกลับบ้าน เมื่อเขาเปิดประตูบ้านเข้ามา เขาพบลูกสาวนั่งเล่นอยู่ เขาจึงหยิบปืนของเล่นยิงเล่นกับลูกสาว	Joe : she shoots, graces past the goal but doesn't score. I remain strong in this and invincible! Jane : Hey!, no fair Joe: all's fair when you're going up against a superhero!	เมื่อลูกสาวเขายิงโดนเขาที่บริเวณหน้าอก เขาจึงพูดว่า "I remain strong in this and invincible!" และอีกประโยคหนึ่งคือ "going up against a superhero!" ซึ่งเป็นโวหารในด้านอติพจน์คือการกล่าวเกินความเป็นจริง
	Joe ชูดอกไม้มาให้ Mary เนื่องจากเขาได้เลื่อนตำแหน่ง	Mary: Did you really think that was gonna work? Joe : oh so closest. I were to god you're psychic	เนื่องจาก Mary ตาบอดจึงมองไม่เห็น Joe ที่ค่อย ๆ เดินมาหาเธอ เพื่อจะนำดอกไม้มาให้ แต่ Mary รู้ก่อนว่าเป็น Joe ที่ยืนอยู่ตรงหน้าเธอ Mary พูดว่า วิธีนี้ใช้ไม่ได้ผลหรอก จากนั้น Joe ทำการละเมิดหลักสนทนาคือ "I were to god you're psychic " ซึ่งเป็นการกล่าวเกินความเป็นจริง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	Joe ซื้ดอกไม้มาให้ Mary เนื่องจากเขาได้เลื่อนตำแหน่ง	Joe : but I bet you didn't smell these. Mary: oh my god love, where did you get these? Joe : Actually, I stole it.	Joe ซื้ดอกไม้มาให้กับ Mary เธอเลยถามว่าเอาดอกไม้มาจากไหน Joe เลยพูดเท็จ ว่า เขาขโมยมา ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดหลักสนทนาในด้านให้ข้อมูลเท็จ โดยการโกหกครั้งนี้เพื่อล้อเล่นกับภรรยาที่ตาบอด ที่ไม่สามารถมองเห็นดอกไม้ได้
	Joe พูดถึงเรื่องที่เขาต้องทำงานหนักเพื่อทำให้ครอบครัวมีความสุข และการมีความสุขของเขาคือการดื่มเหล้าหลังเลิกงาน มันคือการพักผ่อน	Paul (6.02): well how far you gonna go before it's enough? Joe (6.10): when I'm sure it's enough to give them what they need. to provide for them. And to not worry if I can afford Jane's fees or to bring food on the table.And just be happy and until then, only until then, all these hard work, allthese sacrifices, will all be worth it. Paul (6.32): You think so? Mary (6.40): Over time?	Paul พูดว่า คุณคิดแบบนี้จริง ๆ เหรอ แต่เขากลับพูดว่า "Over time?" ซึ่งเป็นการละเมิดหลักและอาจจะบอกเป็นนัยได้ว่า เขาไม่ยากตอบเลยอ้างเรื่อง หมดเวลาแล้ว ซึ่งในความเป็นจริง เวลาจะไม่มีวันหมดไปได้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	Joe ค้มเหล้ากับเพื่อนหลังเลิกงาน เมื่อ Joe กลับมาถึงบ้าน Mary ได้กลิ่นเหล้าที่ตัวของเธอจึงว่า Joe ว่ากลิ่นเหม็นเหล้า	Joe: that smelly smell? Mary: yeah you smell like alcohol and ash!	Joe เขาได้ถามว่าเหม็นหรือ Mary ตอบว่าเหม็นซึ่งถือว่าเป็นการตอบที่ตรงประเด็น แต่ในขณะเดียวกันเธอก็ได้ละเมิดหลักการสนทนา ในถ้อยคำที่กล่าวว่า "you smell like alcohol and ash!" ซึ่งเป็นการกล่าวเกินจริง

ตารางที่ 10 การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านความสัมพันธ์ (Flouting the maxim of relation)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	Joe ซื้อดอกไม้มามอบให้กับ Mary เนื่องจากเขาได้เลื่อนตำแหน่ง	Mary: but for real though, they were expensive right? Joe : It doesn't matter. You know why Mary?	Mary ดีใจ แล้วถามถึงราคาดอกไม้ว่าแพงไหม แต่ Joe ทำการละเมิดหลักการสนทนาโดยไม่ตอบตรงประเด็น แทนที่เขาจะตอบ ว่า แพงหรือไม่ แต่เขากับพูดว่า "ไม่สำคัญ" ซึ่งเป็นการตอบที่ไม่ตรงประเด็นกับคำถาม ซึ่งอาจมีความหมายเป็นนัยได้ว่า เรื่องราคาไม่สำคัญเท่าความตั้งใจที่จะมอบให้ และการฉลองที่เขาได้เลื่อนตำแหน่ง
The Breakup List	Judy ต้องการบอกเลิก Luke แต่ Joe พยายามที่จะพูดเปลี่ยนประเด็นอยู่เสมอ	Judy : It isn't working out between the two of us. I've been trying to tell you for months but you just don't get it. Luke : We're fine. We've been fine.	ซึ่งเป็นการพูดคนละเรื่องกับบทสนทนาของ Judy เนื่องจาก Judy พูดเรื่องที่จะเลิกกับเขา แต่ Luke กับพูดเปลี่ยนประเด็นว่า "We're fine. We've been fine" ซึ่งเป็นการพูดเพื่อไม่ยอมรับการถูกปฏิเสธจาก Judy เพราะเขายังรักเธอและไม่อยากเลิกกับเธอ

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	หลังจากที่ Luke เลิกกับ Judy Joe ให้ Luke เลิกคิดถึงอดีต (เลิกคิดถึง Judy)	<p>Luke: And the past has already been...five hours?</p> <p>Joe: In the same amount of time, a single bacterium could have multiplied a thousand fold. Light could have travel around the world 135 thousand times. And I could have built three IKEA shelves. Two if I didn't have the instructions. It's science, Luke.</p>	<p>Luke พูดว่า อดีตของฉันเพิ่งผ่านมาได้ห้าชั่วโมงเอง แต่ Joe ทำการละเมิดหลัก โดยการใช้ถ้อยคำที่ไม่สัมพันธ์กับเรื่อง เนื่องจาก Luke ได้พูดถึง เรื่องของเวลาที่เลิกกับ Judy แต่ Joe กลับพูดถึงเรื่องวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับแบคทีเรีย เพียงเพื่อจะสื่อให้ Luke ทราบว่า อย่างเสียเวลากับอดีต นำเวลาที่เสียไป ไปทำอย่างอื่น ได้อีกมากมาย</p>
Our Universal Journey	Lucas ทำงานที่ต่างประเทศ ได้โทรหา Samantha ซึ่งขณะนั้นเธอไม่ได้รับสายของเขา และในวันต่อมา เขาโทรมาหาเธออีกครั้ง และเมื่อ Lucas ทราบถึงเหตุผลที่ไม่ได้คุยกันเมื่อวาน คือการออกไปเที่ยว และเธอดื่มเหล้า Lucas จึงไม่พอใจ	<p>Lucas : You went out drinking. I thought you hate drinking.</p> <p>Samantha : Yeah, but it was my friend's birthday so....</p>	<p>จากบทสนทนา Samantha ได้ทำการละเมิดหลักการสนทนา ในส่วนถ้อยคำที่กล่าวว่า "but it was my friend's birthday so...." เพื่อเป็นการเปลี่ยนเรื่องคุย เพราะเกรงว่าตนจะถูกตำหนิจาก Lucas</p>

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Our Universal Journey	Samantha ไปงานวันเกิดเพื่อน เธอจึงไม่ได้รับสายของ Lucas หลังจากที่ทั้งคู่ไม่ได้คุยกันมาระยะหนึ่ง	Lucas: So..... that's why you missed our call? I thought you were busy with work and that's why you didn't reply me. Samantha: Can't I have fun too?	Samantha พุดเปลี่ยนประเด็นโดยการถามคำถามกลับว่า "Can't I have fun too?" ซึ่งเป็นการละเมิดหลักการสนทนา เนื่องจากเธอน้อยใจที่ Lucas ไม่โทรหาเธอเป็นเวลานาน
Our Universal Journey	Lucas รู้สึกเสียใจที่ Samantha ไม่ได้รับสายของเขาหลังไม่ได้คุยกันนาน	Lucas: I just thought you'd be more excited to chat since we haven't seen each other in so long. Samantha: And who fault is that?	Samantha พุดเปลี่ยนประเด็น ว่าใครเป็นคนผิดที่ทำให้เรื่องเป็นแบบนี้ และเพื่อบอกเป็นนัยว่า ไม่พอใจ เนื่องจาก Lucas เลือกลงนามมากกว่าเธอ

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Our Universal Journey	Lucas ทราบข่าวว่าเขาได้เลื่อนตำแหน่ง และเป็นเหตุผลให้เขาจำเป็นต้องอยู่ทำงานที่ต่างประเทศอีกหนึ่งปี เขารู้สึกลำบากใจ เพราะเขาทราบดีว่า Samantha รอเขาอยู่ Lucas จึงบอกกับ Samantha เมื่อ Samantha ทราบ จึงถาม Lucas ว่า จะรับตำแหน่งใหม่หรือไม่ ซึ่ง Lucas ตอบว่า กำลังคิดอยู่ ด้วยคำพูดของ Lucas จึงทำให้เธอตัดสินใจบอกเลิก	Lucas: I'm thinking about. Samantha: At the end of the day..... it's your decision. This is hard.	Samantha ใช้ถ้อยคำที่ไม่สัมพันธ์กับข้อความข้างต้น จากถ้อยคำที่กล่าวว่า t the end of the day..... it's your decision. This is hard" ซึ่งมี ความหมายเป็นนัยได้ว่า ในที่สุดก็ต้องเลิกกัน เนื่องจากเธอไม่ต้องการรอคอย Lucas อีกต่อไป

ตารางที่ 11 การละเมิดหลักแบบมีนัยด้านวิธีการ (Flouting the maxim of manner)

ชื่อภาพยนตร์	สถานการณ์	บทสนทนา	ตัวอย่างการวิเคราะห์
We Were Once Happy	Joe ต้องการย้ายบ้าน Jane ลูกสาวของ Joe เธอไม่อยากย้ายไปจากที่นี่	Jane: Do we really need to? Jon : well someday you'll understand why. Goodnight. Love you.	Jane ถามพ่อของเธอว่า "เราจำเป็นต้องย้ายออกจากที่นี่หรือคะ" แต่ Joe กลับไม่ให้คำตอบ แต่กลับตอบไปว่า "someday you'll understand why" ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลไม่ชัดเจน และอาจตีความได้ว่า มีเรื่องอยู่มากมายที่เด็กยังไม่จำเป็นต้องทราบว่าสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำเพราะเหตุใด แต่สักวันเมื่อถึงเวลา จะเข้าใจเหตุผลนั่นเอง
The Breakup List	ในขณะที่ Luke พูดเรื่องการจัดเตรียมงานเพื่อวันครบรอบหกปีของเขากับ Judy เธอตัดจังหวะการพูด โดยการให้ Luke หยุด	Luke: I did it in the afternoon. Actually, I have been planning for this date for a month now, to be honest. When you came home that day and I was sort of in the kitchen? Judy: Luke, please. Just stop. I can't do this anymore. Luke : What's wrong? Come here. Is it work? Is it your boss giving you problems or...	Judy ละเมิดหลักสนทนาจากถ้อยคำที่กล่าวว่า "I can't do this anymore." ซึ่งเป็นการพูดที่ไม่ชัดเจน คลุมเครือ โดยอาจมีความหมายเป็นนัยว่าฉันคบกับเธอต่อไปไม่ได้แล้ว ซึ่ง Luke ไม่เข้าใจว่า Judy หมายความว่าอย่างไรจากสิ่งที่เธอพูด โดยดูจากการที่เขาถามต่อว่า เกิดอะไรขึ้น